HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN, arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | Roč. (Vol.) II. — Číslo 21. | Sobota (Saturday) 21. května (May) 1977 | Cena 25 cent

ENGLISH SECTION INSIDE

V 18. č. H.N. z 30. dubna 77 jsme přinesli na titulní straně — vedle podobizny "Honzíčka Neumannů" — (kterou nám laskavě obstaral Msgr. dr. Petr Lekavý) —i pěknou perokresbu Samsonovy kašny na náměstí v Českých Budějovicích. Jednomu z našich čtenářů — českobudějovickému rodáku při spatření toho obrázku pookřálo srdce tak, že nám hned poslal předplatné pro svého dávného přítele, s nímž se kolem té kašny honil, ale požádal nás, abychom dali do novin obrázek celého náměstí. Ta perokresba Samsonovy kašny a svatomikulášského kostela prý nevystihuje úplně jeho malebnou krásu. Obrázek jsme tedy našli a dnes vám jej — čtenářům — rodákům z Jižních Čech přinášíme. Víme sice, že se s tím dostaneme do "trablů", protože rodáci z česko-rajského Jičína, z moravské Telče, moravsko-slezského Frýdku atd. — nám napíší, že jejich rodné město má lepší náměstí s podloubím. To nám však nevadí. Všechna ta náměstí jsou půvabná — v Novém Městě nad Metují také — a časem snad přijde řada i na ně. V dnešním čísle H.N. se však dočtete něco o Č. Budějovicích i v rubrice "Dopisy našich čtenářů", a tak se sem to česko-budějovické náměstí docela hodí. — Ještě vám jen řekneme, že toto čtvercové náměstí, obklopené domy s loubími, je opravdu okrasou Českých Budějovic (známých ve světě první železnicí na evropském kontinentě, Budvarem, zvony, ulitými v Pörnerově slévárně, Hardtmuthovými tužkami, velkými biskupy Jirsíkem a Hlouchem, a v USA denně připomínanými na TV "Budweisrem") — a že sochu Samsona pro kašnu uprostřed vytvořil sochař — jezuita Bauguth v první polovici 18. století, takže kolem ní chodil i budoucí světec — Jan Nep. Neumann.

V LISLE ZEMŘEL CTIHODNÝ BRATR DOMINIK VANĚK, O.S.B.

V sobotu, 14. května 1977 zemřel stejně klidně a tiše, jako žil — celý svůj dlouhý, bohumilý a požehnaný život — téměř 90 let. Byl dnes jedním z nejstarších členů svatoprokopského kláštera, živým pamětníkem téměř jeho začátků a určitě patřil do skupiny jeho prvních pionýrů. Dovedl někdy v průpovídkách opakovat téměř doslova některé výroky prvního opata svatoprokopského kláštera v Chicagu Jana Nep. Jaegra, druhého opata Valentina Kohlbecka a velmi pěkně různá duchovní a praktická ponaučení třetího opata Prokopa Neužila.

Bratr Dominik byl také pravděpodobně jeden z mála bratří, který měl nejvíc styk se světem, s úřady, s obchodníky, s bankami a — s dětmi. Vždyť od r. 1910 pracoval a pomáhal se starat o osiřelé české, slovenské a podkarpatsko-rusínské děti v sirotčinci sv. Josefa, který Otcové benediktini vedli až do padesátých let, kdy byl zrušen. A celých těch čtyřicet let v něm s dětmi prožil i dobrácký bratr Dominik.

Abychom však začli od začátku. Nemáme sice zrovna po ruce článek, vyšlý v Národě a Katolíku k jeho osmdesátce, v němž byla řeč i o jeho návodu k udržení si dobrého zdraví — (nekouřit, nepít, dobře spát, pilně pracovat, upřímně se modlit, ke každému být trpělivý a laskavý, denně dýchat čerstvý vzduch, nikdy se na nikoho nezlobit a každé ráno vypít na hladový žaludek sklenici teplé vody! To je přece jednoduché!) — ale něco si pamatuji z jeho vlastního vyprávění, a něco jsem našel v poznámkách drahého Otce Václava Michaličky.

Mladý Štěpán Vaněk pocházel z jižních Čech. Přesněji z Líšova, kde se narodil 19. prosince 1887. Vyučil se pekařem, šel do Vídně tovaryšit, vrátil se domů, viděl, že císařpán něco kuje, protože začal víc než před tím verbovat na vojnu, a tak se vydal přes moře. Chtěl vidět svět a mít účast na nějakém užitečném díle pro Boha i pro lidi. To bylo v roce 1907.

V Chicagu sehnal ihned práci, ale jakmile se dověděl o svatoprokopském klášteře ve staré České Plzni na Allport, žádal u jeho brány o vstup. Za dva roky — 15. července r. 1909 složil věčné sliby. Otec Prokop Neužil vycítil jeho schopnost jednat s lidmi, od pekařiny jej brzy poslal dělat laskavého fortnýře a sakristána, pak účetního a hned od založení sirotčince z něho udělal hlavního manažéra — všeho: od chodění k poručnickému soudu, ekonomátu, nákupčího až po finančníka a pokladníka.

A zdalipak víte, čtenáři milí, že naši čeští benediktini v Lisle tak za těch 40 let vychovali a do života připravili přes 3 tisíce chudých, opuštěných dětí. Bratr Vaněk, který změnil v klášteře jméno Štěpán za Dominic, měl na tom všem lví podíl.

Osobně jsem jej poznal v šedesátých letech na fortně u sv. Prokopa v Chicagu. To ještě šoféroval, vyjel si do Hot Springs do lázní a každému doporučoval teplou vodu — ráno na hladový žaludek. Hlavně z jeho vyprávění jsem poznal, kdo byli, jak začínali a co znamenali naši čeští benediktini v Lisle pro náš krajanský život v Americe. Svým příkladem mně naučil i lépe se modlit ve dnech, kdy to ani knězi nejde modlit se dobře. A za to mu vděčím nejvíc. Jo, a pak za ten jeho humor a úsměvy. A za jeho lásku k rodné vlasti.

Někdy v letech 63 či 65 jej zavolal pan opat Daniel Kučera do Lisle na odpočinek. Bratr Dominik tam šel rád, i když ještě občas přicházel k sv. Prokopu vypomáhat ctih. bratru Methodovi, který je dnes t[é]ž nemocen. Pak začal chod[i]t už i do nového kostela v Lis[l]e s hůlčičkou — to bylo po men[š]ím srdečním záchvatu — zn[o]vu se vykřesal, ale nedávno n[a] své denní pochůzce upadl, zl[o]mil si kyčelní kost, ulehl, a [v] sobotu — připraven na smrt [s]hasnul jako svíce.

Ve svém prostém životě usebraném a vyrovnaném — tak skromném — udělal velik[é] a záslužný kus práce pro lid[u] Boha, náš národ i pro Ameri[ku].

V Lisle jej pochovali v útr[e]rý odpoledne, 17. května n[a] klášterním hřbitůvku. Až tam někdy půjdete, zastavte se [u] jeho hrobu, a pomodlete se za [n]ěj i o přímluvu v nebi za ná[s] k němu. Byl to Boží člověk. Jako ctih. bratr Jan Nep. Řepa z Francovy Lhoty na Valašsku, a jako bratr Placid Hauza z Tvarožné Lhoty na Moravském Slovácku — a ta po[d]četná řada jiných českých i slovenských pionýrů svatopro[k]opských, ležících vedle nich a čekajících na den Vzkříšení.

Fr. Vojtěch

Sloupek informací

ZE SVĚTA (NAPŘ. O KUBÁNCÍCH) A Z BÝVALÉHO DOMOVA (NAPŘ. O K. GOTTOVI)

V poslední době se dosti píše o Kubě. Studenti, tuším z Virginie si v Havaně zahráli basketbal a před zápasem byla vztyčena americká vlajka a zazněla americká hymna, což bylo zaznamenáno v řadě komentářů. Na Kubu se vydalo několik představitelů obchodních kruhů USA a s některými si sám Fidél Castro zakouřil doutník a o tom se samozřejmě psalo ještě víc. Poprvé po dlouhých letech zaletěl do kubánského hlavního města oficiální zástupce washingtonské administrativy, aby uzavřel dohodu o rybolovu, která byla nutná, protože výsostná pásma obou států se prolínala. A konečně od nedávna proudí na Kubu znovu zástupy amerických turistů, kteří jsou prý místním obyvatelstvem vřele vítáni. Na pořad dne se dostává otázka **zda a kdy a za jakých podmínek** Spojené státy obnoví diplomatické styky s Kubou, přerušené v roce 1961, kdy začalo být již víc než jasné, že Castro to s importovaným sovětským "socialismem" myslí velmi vážně.

Odpověď nebude snadná. Castro má v USA hodně vlivných přátel. Koncem dubna citovalo pražské RUDÉ PRÁVO z interview, které prý kubánskému časopisu BOHEMIA poskytl senátor George McGovern: "Kubánská revoluce zajistila kubánskému lidu základní lidská práva na práci, zdraví, náležitou výživu, bydlení a školství . . . Senátor současně odsoudil blokádu, kterou proti Kubě zavedly Spojené státy v roce 1961 . . ." Žijí však v naší zemi lidé, kteří znají Fidéla asi lépe, než pan senátor, a ti uvažují jinak. Minulý týden citovala například chicágská TRIBUNE z "otevřeného dopisu", který prezidentovi Carterovi zaslala Juanita Castro z Miami, kde žije od roku 1964: "Můj bratr Fidél a mezinárodní komunismus, který reprezentuje, se nezajímají o přátelství s touto zemí, ale o hospodářské zisky, jež by mu přinesla spolupráce se Spojenými státy — která by zároveň zvýšila jeho prestiž ve světě." — Kdo je blíž pravdě? Idealizující americký senátor, nebo Fidélova sestra?

□

CASTRO V OFENZÍVĚ

Začátkem května byla v Havaně vydána zpráva o "poradě představitelů komunistických stran karibské oblasti". Zúčastnili se jí zástupci komunistických stran Kuby, Guadeloupu, Haiti, Dominikánské republiky, Portorika, Venezuely a "Lidové pokrokové strany" Guayany. Závěrečná rezoluce poučuje, že "přítomní uvítali úsilí socialistických států a zvláště Sovětského svazu v boji za mír a za mírové soužití mezi státy", a na druhé straně konstatovali, že "imperialisté si chtějí udržet svou koloniální a neokoloniální přítomnost a rovněž svůj systém agresivních vojenských základen". Jedním z příkladů "křiklavého porušování lidských práv a vážného ohrožení míru a pokroku národů karibské oblasti" — shodli se účastníci porady v Havaně "je Portoriko". Podepsal to samozřejmě i hostitel konference Fidél Castro, což sotva lze považovat za pokus o urovnání vztahů se Spojenými státy.

Carterova administrativa určila hned na začátku jednu podmínku pro obnovení styků s Kubou: kubánští vojáci musejí z Afriky. To Castra ovšem — jak se zdá — srdečně málo zajímá. Minulý týden jsem v závěru Sloupku citoval jeho výrok, že "útok na Angolu bude považovat za útok na Kubu". Silný tabák — a Castro ho má v zásobě ještě víc. Na konci prvního květnového týdne se podle zpráv evropských novin očekával příjezd asi 200 kubánských instruktorů do Etiopie, kde mají vycvičit takzvané rolnické milice v boji "proti nájezdům band někdejších vyvlastněných feudálů".

Podle zjištění americké zpravodajské služby je Etiopie dvanáctou africkou zemí, která je pro celkem asi 12.000 až 17.500 kubánských vojáků (a různých expertů) prozatímním druhým domovem. Do tisíců jde jejich počet v Angole, 200 až 600 je jich v těchto státech: Mosambik, Tanzánie, Guinea, Konžská republika, Rovníková Guinea, Somálsko. Deset až 100 v Sierra Leone, Guinea Bissau, v Alžírsku a Malagašské republice. — Kterýsi "castrolog" vyslovil názor, že Fidél se chce stát vůdcem "Třetího světa". Chce to z vlastní vůle — nebo byl pro tuto roli vybrán Moskvou?

Nemohu si při této příležitosti nevzpomenout na jednu z okřídlených vět amerického delegáta ve Spojených národech Andrew Younga: že totiž Kubánci jsou v Angole "stabilizačním faktorem" a že "pár tisíc komunistů není pro Afriku nebezpečím". V Československu podle úředních odhadů zbylo po válce jen 20—25.000 z předválečných členů KSČ, ve Východním Německu, v Polsku a Maďarsku a Rumunsku ještě méně. Západní vítězové nedávali jen chvilku pozor, jen dvatři roky — a byla po komunisticku "zestabilizována" půlka Evropy.

Nemaluji čerta na zeď. Jen připomínám čerstvé ještě příklady, jaké jsou také v Africe možnosti. Jistěže tam je ideologie jenom zástěrkou: moc však v mnoha zemích vykonává ten, kdo má vycvičené vojáky a zajištěný přísun zbraní.

□

VLASTA GABRIELOVÁ-ŽLUDKYNOVÁ ZNOVU NA SCÉNĚ

V Československu jsou tohoto případu od konce dubna plné noviny — a protože pro nás vrcholil už před pěti lety, je třeba zopakovat základní údaje.

Jedním z uprchlíků po okupaci v roce 1968 byl také Bedřich Gabriel, který pak přijel do Spojených států, ku své matce v Kalifornii, spolu s malými dětmi Vlastou a Bedřichem. Po krátké době p. Gabriel zemřel a jeho dětí se ujala americká rodina, která se rozhodla je adoptovat. Manželství p. Gabriela bylo v listopadu 1968 čs. soudem rozvedeno a děti prý přiznány matce Vlastě, která v roce 1969 — mezitím provdaná Žludkynová — požádala přes čs. zastupitelství ve Washingtoně o jejich navrácení. Soud v kalifornském San Bernardinu po opakovaném jednání, v jehož průběhu vypovídala řada svědků-uprchlíků, a které sledovala s velkým zájmem celá krajanská veřejnost, rozhodl v březnu 1972 děti nevydat.

Je před bělehradskou konferencí, která má posuzovat, jak se plní v jednotlivých státech helsinské úmluvy ze srpna 1975 o lidských právech, spojování rodin apod. Komunistické Československo má v tomto směru zatížené svědomí a protože snažší než obrana je útok — pomohly příslušné orgány případ "oživit". Dne 26. dubna otisklo RUDÉ PRÁVO její dopis, adresovaný James Carterovi. Že nejde jen o navrácení dětí, o tom svědčí řada okolností.

Tak např. pí. Žludkynová — zaměstnaná v Prokejtovém středisku Severozápadní dráhy v Ústí nad Labem — tvrdí, že "sledovala některá (Carterova) vystoupení v předvolební kampani". Čs. sdělovací prostředky toho přinesly pramálo, a že by poslouchala Svobodnou Evropu nebo Hlas Ameriky, o tom se dá pochybovat. — Ale čtenář má věřit, že je informovaná, a proto může napsat:

"Mé zkušenosti z jednání s americkými soudy o mých dětech a zkušenosti z mého pobytu v USA mě přesvědčily, že vysoká morálnost a občanská práva jsou ve Vaší zemi skutečně porušovány. Podle mého soudu musíte v této oblasti skutečně mnohé napravovat." Po zveřejnění dopisu byla pí. Žludkynová (— která si proti běžným zvyklostem říká nyní také Gabrielová —) pozvána do redakce RUDÉHO PRÁVA, která hned druhý den dostala záplavu dopisů a rezolucí od "rozhořčených" občanů a závodních skupin odborů-unií — a již je tu zase jedna kampaň. Rozhodnutí amerického soudu je "výsměchem spravedlnosti", "protizákonné" atd. atd. Pro režimní orgány je to vítaná a troufám si říci — jimi vyrobená příležitost zaházet si blátem na Spojené státy.

□

BÝVALÁ "ZASLOUŽILÁ UMĚLKYNĚ" — NOVÝ "ZASLOUŽILÝ UMĚLEC"

Titul "Zasloužilý umělec" je v dnešním Československu důležitým krokem k zajištění umělecké kariéry. Ovšem, režim nejen dává, ale také bere, resp. umlčuje, když usoudí, že vyznamenaný se nechová podle jeho představ. A to je případ herečky Vlasty Chramostové, jíž byl titul udělen v roce 1965. Západoněmecký DER SPIEGEL uveřejnil její "Výzvu intelektuálům na Západě", kterou prý předala reportérovi tohoto týdeníku.

Chramostová se v průběhu 30 let své dráhy stala jednou z nejvýznamnějších divadelních a filmových hereček v ČSR. Píše, že její "trvalý sestup na žebříčku lidských práv" začal před sedmi lety.

V roce 1970 se v takzvaných "pohovorech" s vybranými pověřenci strany probíralo chování prakticky každého občana v době "pražského jara" 1968, pozn. J.N.) Chramostové bylo prý připočteno k tíži, že v srpnu 1968 pomáhala svému manželovi-kameramanovi "filmovat vojáky, kteří přišli nepozváni"; že protestovala proti zrušení "Divadla za branou", které bylo známo v divadelní Evropě experimentální tvorbou. Její pád do dnešní nečinnosti uspíšila účast na pohřbu Josefa Smrkovského v lednu 1974 — politika, který byl v nemilosti; vystupování v různých venkovských divadlech ve hrách, které se režimním orgánům nelíbily. A letos v lednu podpis na "Chartě 77". — Vlasta Chramostová píše ve své "Výzvě", že odmítá "takový výklad lidských práv, který žádá od občana absolutní poslušnost vždy a ve všem" a apeluje na západní intelektuály, aby "zvedli svůj hlas pro Chartu 77". —

Nemyslete si však, že "zasloužilých umělců" v ČSR ubývá. Již totiž začalo odměňování oněch asi 15.000 "příslušníků umělecké fronty", kteří letos v lednu a únoru dali svůj podpis pod "manifest jednoty umělců s komunistickou stranou" (H.N. 19. února). V úterý 3. května dostalo tento "čestný titul propůjčený vládou ČSSR" — jak bylo napsáno — "patnáct českých tvůrců". Je mezi nimi jeden dobrý známý zvláště naší mladší generace, totiž zpěvák Karel Gott. — Karle, napříště tedy nejen pěkně zpívat, ale také hezky poslouchat!

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

May 21, 1977 — Vol. II., No. 21.

Z ČESKOSLOVENSKA
boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VAM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD. BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Veřejné školy nepřipravují žáky na život

Chicago. — Bylo zjištěno, že plných 20 procent 17letých studentů posledního ročníku veřejných vyšších škol je prakticky negramotných, protože neumějí ani číst, ani psát, ani počítat. Nejsou například schopni přečíst a vyplnit formulář žádosti o práci, ani nerozumějí inserátům, ani nechápou smysl bezpečnostních upozornění. Dětí však už plodit dovedou.

Pro obdržení diplomu z veřejné vyšší školy nebyly doposud nutné žádné znalosti; pouze stačilo, chodil-li student pravidelně do školy a nepřestupoval-li příliš často hlavní zásady školní disciplíny. Také bylo hlavně nutno mít při graduačních slavnostech bakalářský čepec s dlouhým střapcem . . .!

Nyní se volá po skončení této situace. Dvě třetiny amerických států buď už požadují, anebo chtějí v blízké budoucnosti požadovat, aby všichni studenti vyšších škol složili před obdržením diplomu zvláštní zkoušku, při které by dokázali, že jsou schopni "sami se učit a čelit každodenním problémům. V Chicagu se už letos na jaře studenti 8., 9. a 10. ročníku budou musit podrobit zkoušce, při které mají dokázat, že rozumějí jednomu inserátu, jednomu nápisu na krabičce s léky, kde se pacientovi dává návod, jak má užívat léku, jakož i účtu za domácí telefon. Ti, kteří při této zkoušce neobstojí, však stejně dostanou své diplomy či svá výroční vysvědčení, tak proč dělat tak "náročné" zkoušky.

Vyskytly se dokonce i hlasy, že na veřejné obecné škole by se "měl učinit krok nazpět" a požadovat od studentů, aby se naučili číst, psát a počítat. Bylo jim však odpověděno, že nikdy nemůže být řeči o tom, že by se měly činit kroky nazpět, a že ostatně ti, kteří se naučili číst, psát a počítat, nemají tím ještě zajištěn úspěch v životě! A tak zatím některé americké veřejné školy propouštějí do života mladé lidi, z nichž nemalá část neumí ani to, co dávaly našim dědům a pradědům do života venkovské jednotřídky.

Pozvání na první jarní piknik

Sdružení politických vězňů komunistického Československa vás zve na tradiční PRVNÍ JARNÍ PIKNIK pořádaný 5. června t.r. v National Grove č. 2 v Riverside, Ill., Des Plaines a 29th Street. Začátek v 10:30 hod. Hudba J. Škacha. Bohatá tombola. Kvalitní pochoutky domácí piknikové kuchyně včetně jaternic a smaženého kapra. Oblíbené nápoje importovaných i tuzemských značek. V případě nepříznivého počasí se piknik koná o týden později 12. června v sousední zahradě č. 6.

Haiti postižena katastrofálním suchem

Port au Prince. — Haiti, první odkolonizovaná země v nové době, nezávislá od roku 1803, obydlená černochy a dnes pod tvrdou diktaturou Jean Claude Duvaliera, zabírá západní třetinu ostrova Hispaniola. Dnes je jednou z nejzalidněnějších a zároveň nejzaostalejších zemí světa. Je velká jako státy Vermont a New Hampshire dohromady, avšak čítá pětkrát tolik obyvatel — celkem 5.5 milionu; na čtvereční míli tam žije průměrně 465 lidí. Pouze pětina půdy může být obdělávána; přitom však asi 80 procent obyvatel se živí zemědělstvím, jehož metody zůstaly velmi primitivní. Čtyři pětiny lidí tam neumějí ani číst ani psát.

Nyní už čtvrtý rok trpí Haiti katastrofálním suchem. O příčině tohoto sucha není pochyb; chudé tamní obyvatelstvo vykácelo téměř všechny lesy, aby si získalo palivo na topení pro přípravu pokrmů. Ještě před 20 roky 80 procent země bylo pokryto lesy, dnes však pouze asi 9 procent. Vykácení lesů s sebou nevyhnutelně přineslo erozi půdy a silné snížení vodních srážek. Vloni například tamní země dostala pouze asi 68 procent své obvyklé vláhy. Jsou oprávněné obavy, že tato změna podnebí bude trvalá. V důsledku toho tam země produkuje méně, a je méně i pitné vody. Životní potřeby — zejména potraviny — se silně zdražily a následkem velké nezaměstnanosti mnohým lidem chybějí prostředky koupit si to nejnutnější k životu. Proto lidé umírají hladem a nemocemi. Vládě chybějí prostředky pro pomoc postiženému obyvatelstvu. Vláda Spojených států tam poslala na pomoc těm nejpotřebnějším 20,000 tun rýže a kukuřice, jakož i 2,672 tun mléka, jedlých tuků a obilí pro osev.

V San Franciscu zemřel býv. čs. konsul Bohuš Beneš

Už 16. března 1977 přinesly místní kalifornské noviny "Oakland Tribune" zprávu o úmrtí 76letého dr. Bohuše Beneše, synovce dr. Edvarda Beneše, 2. presidenta ČSR:

Dr. Bohuslav Beneš byl po 28 let v diplomatické službě 1. republiky. Jako zaměstnanec čs. ministerstva zahraničí byl konsulem v New Yorku, v kanadském Montrealu, v Bruselu, v Ženevě, v Londýně a v San Francisku.

Naše věrná čtenářka, Rose Sedláček, která nám tuto zprávu poslala — (a zač jí vřele děkujeme) — pracovala s konsulem Benešem během války v kanceláři presidenta Beneše, kterou měl tehdy pronajmutou v hotelu Windermere v Chicagu.

Po únorovém puči komunistů v roce 1948 dr. Beneš resignoval ze své konsulární funkce v San Francisku, začal učit na různých universitách v Kalifornii (viz článek v angl. části) a neustával burcovat americké universitní a politické kruhy poukazováním na věrolomnost Moskvy a komunistů.

Tito Benešovi mají pět dětí — tři dcery a dva syny. Miroslava Benešová žije ve státě Connecticut, Helena-Anna Kaiser v Arkansasu, Emilie Brzezinski — manželka dnes známého poradce presidenta Cartera — v New Jersey; syn Václav Beneš žije též v New Jersey a Matěj Beneš v New Hampshire. Zesnulý dr. B. Beneš byl pohřben v Oaklandu v naprostém soukromí a teprve po pohřbu se dostala zpráva o jeho smrti do novin.

Jeho ovdovělé manželce Heleně, pocházející z Lafayette v Indiáně a rodinám jejich dětí vyslovuje redakce H.N. jménem čtenářů a dozajista i celé naší chicagské krajanské obce upřímnou křesťanskou soustrast s poděkováním za vše, co zesnulý pro dobro naší vlasti vykonal.

ODBOČKA "28. ŘÍJEN" Československé národní rady americké

srdečně zve na
FILMOVÝ VEČER

v pátek, 27. května 1977, v 7.45 hod. večer, v zasedací síni spořitelny Lincoln Federal Savings, 6655 W. Čermák Rd., Berwyn, Ill.

Po zahájení a přivítání hostí a členstva předsedou odbočky Emanuelem Látem máme tentokrát na programu dva mimořádně pozoruhodné dokumentární filmy:

1. v r. 1976 z Litevska propašovaný, chicagským výborem porobených národů (Chicago Captive Nations Committee) získaný film, ukazující hrůzné poměry v koncentračním táboře v Rize, doložený svědeckými výpověďmi vícero býv. vězňů. Film byl už vloni promítán na T.V. ve Francii, Itálii a záp. Německu a vyvolal tam mohutnou odezvu.

2. dvoudílný film "Red China" ("Rudá Čína"), předvádějící dokumentární záběry z pověstné civilní války komunistických voj. sborů Mao Cetunga proti Čankajškově národní armádě v letech 1946—49, dále exklusívní ukázky výsledků tzv. 5letého plánu komunistické už Číny, pak z údobí katastrofální pohromy "politiky velkého skoku" a z doby teroru "velké proletářské kulturní revoluce". Film rovněž výstižně upozorňuje na rostoucí velmocenské postavení a vliv rudé Číny ve světovém politickém dění, i po stránce ohrožování světového míru.

Těšíme se na Vaši — tentokráte kéž obzvlášť hojnou účast a prosíme, abyste i svým přátelům tlumočili srdečné pozvání na tento věru jedinečně zajímavý filmový večer.

Prosíme pokud možno o dochvilnost!

Za odbočku "28. říjen"
ČSNRA

Emanuel Lát, v. r.
t. č. předseda
Marie Kalkusová, v. r.
t. č. jednatelka

V pátek, 13. května 1977 měl "West Suburban Executive Breakfast Club" v "Ambassador Banquet Hall" v Ciceru, Ill. slavnostní banket. Ředitelkou této Obchodní komory západních předměstí není nikdo jiný než naše známá přívětivá, podnikavá a obětavá zakladatelka prosperujícího krajanského obchodu "Ondruš a syn", Hermínka Ondrušová, která každou národní a krajanskou věc štědře podpoří. — Na svůj výroční banket si letos "West Suburban Executive Club" pozval vzácného řečníka, známého celému světu. Byl jím astronaut, který přistál na Měsíci, kapitán James A. Lowell. V Ciceru se prý cítil více doma než na luně, protože česky slyšíval mluvit svou babičku, zná se dobře s kolegou astronautem Černanem z Bellwood, Ill., kde se mluvilo doma slovensky i česky, a navíc je ve styku s exulantem, astronomem Kohoutkem, po němž je pojmenována i kometa, kterou objevil.

Paní Ondrušová využila setkání s Lowellem, aby jej požádala o autograf pro svého osmiletého pravnuka Kevin Bayera, a to vám právě zachycuje náš obrázek. — Pranic bychom se nedivili, kdyby v příští vesmírné lodici byly na oknech záclonky z Ondrušova obchodu z Berwynu, aby se chuděrové astronauti mohli při té dlouhé cestě také klidně vyspat a nesvítilo jim každou chvilku do oken sluníčko a pak zase měsíc, a zase slunce a pak opět měsíček s Marsem a Venuší . . .

Zprávu o letošním veselém Majáles klubu Domov a o šťastných výhercích velmi praktických darů z úspěšné loterie, kterou zorganizovala a znalecky vedla paní H. Ondrušová se svými pomocnicemi — přineseme příště, protože náš fotograf nám dosud neposlal žádný obrázek. A bez fotek byste nám teď už ani pomalu nevěřili, že se něco vydařilo.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

důstojnému panu faráři
od sv. Prokopa v Chicagu

Otci KARLU KOLKOVI, O.S.B.

k jeho kněžskému jubileu

posílají tímto způsobem všichni pravidelní i "jednoroční" návštěvníci našich českých nedělních bohoslužeb z vděčnosti za to, že po svém předchůdci dp. Petru Mizerovi, O.S.B. "zdědil" — v česko-katolickém Chicagu opravdu vzácné pochopení — pro naše duchovní a náboženské potřeby v cyrilometodějské a svatováclavské tradici a po léta propůjčuje našemu misionáři, důst. Otci Vojtěchovi Vítovi, O.S.B. a nám, exulantům svatoprokopský chrám k českým bohoslužbám a pobožnostem

Vděční exiloví farníci

Útěk před světem

TOMÁŠ ŠPIDLÍK:

Cestoval jsem jednou egyptskou pouští ke klášteru sv. Makaria. Nebylo to snadné. Bylo potřeba vyhledat v Káhyře dálkový autobus, který jede po dálnici pouští do Alexandrie. Uprostřed cesty se vystoupí u osamělé restaurace. A tam je potřeba sehnat jeep. Naštěstí mě pomohl jeden egyptský student, který uměl anglicky. Přišel beduin s jeepem, pokrytým nahoře plachtou z pytlů proti slunci, z motoru se kouřilo jako ze staré lokálky. Horkem unavený poutník nemyslí na nebezpečí. Proto jsem nasedl a jeli jsme přes rozpálené pískové duny, cestou necestou, až do jakéhosi údolíčka před zavátou bránu hliněné staleté stavby: Amba Makaru, klášter sv. Makaria ve Wadi Natrn, v údolí Nitrie, jak se říkalo ve starověku. To tedy bylo jedno středisko starého egyptského mnišství, kudy prošly tisíce těch, kteří utekli před světem, aby sloužili Bohu.

Dojít sem už samo o sobě bylo pořádným sportovním výkonem. Zdá se však, že staří poustevníci nešetřili žádné námahy, když šlo o to, jak utéci před světem. Řečtí mniši se vyšplhali po provazech na nepřístupné skály Meteora, ruští "puszynnici" pronikli do nepřístupných lesů za Volhou, tehdy liduprázdných. Je to tak všeobecný zjev, že se tomu ani nedivíme. A přece se tu klade závažná otázka. Dá se opravdový křesťanský ideál uskutečňovat daleko od lidí, v poušti? Není toto počínání zrada evangelia, které nařizuje milovat Boha a bližního stejnou láskou? (sr. Mt 22,37-39). Kristus přišel na svět, aby všem sloužil, aby spasil svět. Mniši naopak mluví o útěku před světem. Odkud tuto zásadu vzali? Zdá se, že nepochází z učení Kristova, ale ze starých pohanských tradic. Tuto námitku vyslovili na konci minulého století někteří němečtí historikové. Je snad oprávněná?

Jsou tu dvě slova: svět a útěk. Obě mají mnoho odstínů ve významu a křižují se tu různá pojetí skutečnosti. Ve starých orientálních náboženstvích se obyčejně vyskytuje zásadní rozpor mezi světem a Bohem. Sféra dobra a ducha je zásadně odlišná od sféry hmoty a zla. Proto ten, kdo chce jít k Bohu, nemá žádnou jinou možnost než opustit svět. Není potřeba zvlášť zdůrazňovat, že takový "útěk ze světa" není křesťanský, protože neodpovídá základnímu požadavku evangelia: chceš-li dokázat svou úctu a lásku k Bohu — miluj své bližní!

Úplně opačné mínění se vyskytuje v tzv. kosmických náboženstvích na konci starověku. Hlásají, že svět je Božím chrámem. Bůh ve světě nejen bydlí, ale je jaksi jeho duší, hybnou silou, prvním zákonem. Jít k Bohu se tedy nemůže útě-

(Pokračování na str. 5)

DOBA VELIKONOČNÍ

SEDMÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Dobrotivý Bože, vyslyš naše pokorné prosby: — jako věříme, že Spasitel lidského pokolení je s tebou ve slávě, — tak ať cítíme, že je podle svého slibu s námi až do konce časů. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKU APOŠTOLŮ (Sk.7, 55-60)

Štěpán, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a spatřil Boží slávu a Ježíše, jak stojí po Boží pravici. A zvolal: "Vidím nebesa otevřená a Syna člověka, jak stojí po Boží pravici!" Oni se však dali do velkého křiku, zacpávali si uši a všichni se na něho zuřivě vrhli. Pak ho vyhnali ven za město a začali ho kamenovat. Svědci si přitom složili svrchní šat k nohám jednoho mladého muže — jmenoval se Šavel.

Tak Štěpána kamenovali. A on se modlil: "Pane Ježíši, přijmi mého ducha!" Klesl pak na kolena a hlasitě zvolal: "Pane, nepřičítej jim tento hřích." A po těchto slovech skonal.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 22, 22-14, 16-17, 20)

Já, Jan, uslyšel jsem hlas, který mi řekl: "Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odměnil každého podle jeho činů. Já jsem alfa i omega, první i poslední, začátek i konec. Blaze těm, kdo si vypírají šaty; budou mít právo na strom života a na vstup do Města.

Já, Ježíš, poslal jsem svého anděla, aby vám oznámil zjevení týkající se církevních obcí. Já jsem výhonek z Davidova kořene a Davidův potomek, zářivá jitřní hvězda."

Duch i nevěsta volají: "Přijď!" Kdo to slyší, ať také zvolá: "Přijď!" A kdo žízní, ať přijde: kdo touží po živé vodě, dostane ji zadarmo.

Ten, kdo to všechno zaručuje, říká: "Ano, přijdu brzo!"

Ach ano, Pane Ježíši, přijď!

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 17, 20-26)

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: "Otče svatý, neprosím jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří: aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.

Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno — já v nich a ty ve mně; aby byli uvedeni v dokonalou jednotu a svět poznal, že ty jsi mě poslal a žes je miloval tak jako mne.

Otče, chci, aby také ti, které jsi mi dal, byli se mnou tam, kde jsem já; ať vidí mou slávu, kterou jsi mi dal, neboť jsi mě miloval již před založením světa.

Spravedlivý Otče, svět tě nepoznal, ale já jsem tě poznal, a také oni poznali, že jsi mě poslal. Dal jsem jim poznat tvé jméno a dám poznat, aby v nich byla láska, kterou máš ke mně, a já abych byl v nich."

Náboženství a přírodní věda potřebují ke své práci víry v Boha. Jen že v náboženství stojí Bůh na začátku, v přírodní vědě na konci veškerého uvažování. Pro náboženství tvoří základ, pro vědu korunu budovy jakéhokoliv světonázorového uvažování.

Max Planck

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Se ženou vdanou dokořce nesedej, — aniž opírej se s ní o lokty, — by snad srdce tvé se nepřiklonilo k ní, — abys krví svou nepadl do záhuby.

Nezáviď cti a bohatství hříšníkovi, — vždyť nevíš, jaký bude někdy jeho převrat. — Nelíbiž se tobě křivda nespravedlivých, — věz, že nebude bezbožný v přízni až do hrobu!

Lakomství a pýcha.

10.

Nad lakomce nic není nešlechetnějšího. — Proč se pyšní prach a popel? — Nic není nepravějšího než milovati peníze. — Neboť takový i duši svou na prodej má. — Králem je dnes a zítra mrtvolou. — Když člověk zemře, dostane v úděl — plazivou havěť, žížaly a červy.

Počátek lidské pýchy bývá odpad od Boha. — Od svého Tvůrce odvrací se srdce jeho, — ježto počátek všelikého hříchu jest pýcha. — Kdo se jí přidrží, bude číšeti kletými činy, — a podvrátí jej venkoncem.

Trůny pyšných vládců zvrací Bůh, — a posazuje ponížené místo nich.

Kořeny národů pyšných vytrhuje Bůh — a štípí pokorné místo nich.

Není člověk stvořen proto, aby pyšný byl, — aniž zrozený ze ženy, aby zuřil hněvem.

Neoceňuj člověka jen dle zevnějšku!

11.

Moudrost ponížencmu hlavu zdvihá — a mezi velmože ho posazuje.

Nechval muže pro krásu jeho, — aniž pohrdej člověkem pro jeho podobu. — Malá mezi létavci je včelka, — ale vrchol sladkosti má výrobek její.

Oděvem nechlub se nikdy, — aniž v den cti své se vynášej, — neboť divné jsou skutky Nejvyššího, — a slavná a skrytá a nevídaná jsou díla jeho lidem.

Mnoho ubohých zasedlo na trůn, — a na koho nikdo si nevzpomněl, nesl korunu. — Mnozí vznešení stali se velmi opovrženými, a slavní vydáni byli do rukou jiných. —

Nebuď ukvapený a nerozptyluj se ve svých pracech.

Dokud nevyšetříš, nehaň, — až se vyptáš, kárej spravedlivě! — Dokud nevyslechneš, slova neodpovídej, — a prostřed mluvení nevskakuj do řeči. — O věc, do které ti nic není, nehádej se, — a když prou se hříšníci, nevstávej. — Synu, nebuď mnoho tvých zaměstnání, — neboť budeš-li se rozptylovat, nebudeš bez viny. — Co totiž budeš honiti, nechytíš, — a neutečeš, když budeš utíkati. —

Než umřeš!

Synu, máš-li co, čiň sobě dobře, — a podávej oběti Bohu jak se patří. — Pamatuj, že smrt nemešká, — a že zákon podsvětí byl ti ukázán. — Neboť zákon tohoto světa jest: „Jistě zemřeš." —

Před smrtí čiň dobře příteli svému, — a dle možnosti podávej a dávej chudému. — Nezbavuj se dne dobrého, — a úděl dobré radosti ať nemíjí tě.

Zdaž nemusíš jiným zůstavit ovoce svých námah, — a výsledek svých prací, aby dělili se o něj losy? — Dávej a ber, veď sebe samého. — Před skonáním svým čiň spravedlnost, — neboť na onom světě nelze najíti pokrmu. —

Každý člověk jako seno zvadne. — Jako listí zelené na stromě hustém: — jedno se pučí a druhé opadává — tak i pokolení z těla a z krve: — jedno skonává a druhé se rodí. — Každé dílo pomíjející konec konců zhyne, — a kdo je dělá, půjde s ním. — Ale každý skutek výborný bude spravedlivě oceněn, — a kdo jej činí, bude míti z něho čest.

Člověk jest zodpovědný za své skutky.

15.

Neříkej: Bůh je příčina, že moudrosti a chvály nemám. — Neříkej: „On mne uvedl v blud!" — Neboť nepotřebuje Bůh lidí bezbožných. — Všelikou ohavnost a blud má v nenávisti Pán, — a není to milé těm, kteří se ho bojí.

Bůh na počátku stvořil člověka, — a zanechal ho v moci rozhodnout se. — K tomu dal mu nařízení a příkazy své. —

Chceš-li, můžeš příkazy jeho zachovávati, — a na věky, jak mu libo, věrným zůstat, — i zachovají tebe. — Předložil tobě vodu i oheň. — K čemu chceš, vztáhni svou ruku. — Před člověkem jest život i smrt, — dobré i zlé, co se zalíbí mu, bude mu dáno. —

Neboť hojná jest moudrost Boží, — silný jest Bůh svou mocí a vidí všecko ustavičně. — Oči Páně hledí na ty, kteří se ho bojí, — a on zná každý lidský čin. —

Nikomu nepřikázal, aby bezbožně činil, — aniž dal komu povolení, aby hřešil.

Bezbožné dítky.

16.

Netěš se z dětí bezbožných. — Množí se, neraduj se z nich, — není-li bázně Boží v nich. —

Nespoléhej se na život jejich, — a neohlédej se na práce jejich, — Neboť lepší jest jeden bohabojný než-li tisíc synů bezbožných, — a lépe jest umříti bez dětí než-li zůstaviti děti bezbožné. — Neboť jeden rozumný zalidní vlast, — ale kmen bezbožných bude vylidněn.

Milosrdenství a hněv Boží.

Jeť milosrdenství, ale i hněv u něho. — Je veliký v uprošení, ale vylévá i hněv. — Podle velikosti milosrdenství jeho je trest jeho. — Soudí člověka podle skutků jeho. — Neuteče s kořistí svou hříšník, — a nezůstane dlouho nesplněna naděje milosrdného. — Každý skutek milosrdenství zjedná místo — každému podle zásluhy jeho, — a dle toho, jak rozuměl své životní pouti. —

Vlídnost, opatrnost a zbožnost.

18.

Synu, k dobrodiní nepřidávej výtky, — a k žádnému daru nepřidávej zarmucujícího slova zlého. — Zdaliž rosa neochlazuje vedra? — Tak i dobré slovo lepší jest než dar. — Ale obé jest u člověka spravedlivého. — Blázen ostře domlouvá, — a dar neukázněného žene slzy do očí. —

Prve nežli mluvíš, uč se, — a před nemocí o zdraví pečuj. — Před soudem vyšetřuj sebe, — i najdeš před Bohem smilování. — Prve nežli jsi nemocen, poniž se, — a v čas nemoci ukaž, že ses obrátil.

Nedej si překážet, aby se's modlil ustavičně, — a neostýchej se až do smrti dbáti spravedlnosti. — Neboť mzda Boží zůstává na věky. — Před modlitbou připrav duši svou, — a nebuď jako člověk, jenž pokouší Boha. — Pamatuj na hněv v den skonání, a na čas odplaty, až Bůh odvrátí se od tebe. — Pamatuj na hlad v čas hojnosti, a na chudobu i nedostatek v den bohatství.. — Od jitra do večera mění se časy, — a všecko kvapí před očima Božíma. —

Člověk moudrý při všem je starostlivý, — a za dnů hříchů pilně se varuje lhostejnosti. — Každý rozumný zná moudrost — a blahoslaví toho, kdo ji nalézá.

Ovládej své vášně!

Po svých žádostech nechoď, — a od své vůle odvracuj se. — Vyplníš-li duši své žádosti její, — učiní tebe radostí nepřátelům tvým. —

Neoblibuj sobě v trošce rozkoše, — neboť dvojnásobně bolí pak nedostatek její.

Neochuzuj se o závod platě penízem vypůjčeným, — takže nebudeš ve měšci nic míti. —

19.

Dělník opilec nezbohatne, — a kdo za nic nepokládá maličkosti, pomalu zhyne.

Mírni se, když káráš bližního!

Promluv s přítelem, neboť často bývá to pomluva, — a každému slovu nevěř! — Leckdo klesá jazykem, ale ne z úmyslu. — A kdo jest, jenž neprovinil se jazykem svým? —

Promluv s přítelem prve než mu pohrozíš, — a popřej místa bázni Nejvyššího! —

Co je lepší před Bohem.

Lepší je člověk, jemuž se nedostává učenosti, — a jenž postrádá rozumu, ale bojí se Boha, — nežli ten, který má hojnost rozumu, ale přestupuje zákon Nejvyššího. —

Ovládej ústa!

23.

Poučení o ústech slyšte, synové! — Kdo ho dbáti bude, nezahyne, — aniž dá se pokaziti skutky ničemnými. Nerozumem rtů bývá chycen hříšník, — zpupný a zlolajný jimi klesají. —

Přisahám ať nepřivykají si tvá ústa, — neboť mnoho jimi padlo. — Jméno Boží nebývej ustavičně v ústech tvých, — a jménům svatým si nenavykej, — neboť nebyl bys tím bez viny.

Jest i jiná řeč vedoucí vstříc smrti, — kéž ta se nenalézá v dědictví Jakobovu! — Neboť od zbožných to všecko je daleko, — a ve hříších se neválejí. — Surové mluvě ať nezvykají tvá ústa, — jsoutě v ní slova hříšná. — Pamatuj při řeči na otce i matku svou, — aby snad nezapomněl na tebe před nimi Bůh, — a návykem svým jsa zmámen, abys netrpěl hanu, — že bys raději byl se nenarodil, — a abys dni svého narození nezlořečil. — Člověk navyklý slovům potupným — nebude celý svůj život ukázněn.

(Pokračování.)

JAN NERUDA:

KAM S NÍM?

Byl čtenář už někdy ráno na ulici? Já nechci čtenáře urazit, já vím, že čtenář je nóbl a nemá zapotřebí, aby vstával před devátou — no ale náhoda. A když tedy náhoda ho vyvedla někdy z domu dřív, zajisté že sobě při známém svém bystrozraku povšimnul, že na ulici jsou nejen lidé, nýbrž i věci, jichž tu jindy nevídáme. Jakož také při známé jeho duchaplnosti není pochyby, že o těch lidech a věcech, hlavně ale o těch věcech pak přemítal. Někde u domu stojí starý džbán. Někde na pokraji chodníku zdrátovaná bandaska. Někde uprostřed ulice leží pekáč. Jak tam přišly ty věci? Vyšly si za noci z nestřežených polic a netrefily pak domů, když se rozbřesklo ráno? Ztratily při ranním nakupování svou kuchařku a čekají teď zde jako dobře vycvičený pes, který osamotněv usedne doprostřed cesty a ohlíží se, až si ho pán zase najde? — Nu dobře. Teď se mluví o choleře a o přípravách na ni — prosím čtenáře, aby mne nevyrušoval, aby se neptal, jak že to souvisí spolu — jen ať mne nechá klidně psát a psát, na konec se přece jen uvidí zase, že nemluvím tak příliš hloupě. Tedy: mluví se o choleře. Co prý člověk má všechno dělat, aby ji zabránil. Především: čistota bytu je prý půl zdraví. Desinfekce vzduchu je prý také půl zdraví. Zdravé maso hovězí, telecí a vepřové je prý rovněž půl zdraví: Summa summarum: když se dá na všechny předpisy řádně pozor, je prý člověk v době cholery 2½krát zdravější, nežli je vlastně zapotřebí. Proč bych ale nedal na všechny předpisy úpěnlivě pozor, když jsou a) k mému zdraví, b) když plnění předpisů ouředních člověka zároveň plní rozkoší nevýslovnou!?

Jakmile jsem si tedy na nejbližším nároží přečetl dotyčné magistrátní nařízení, přerušil jsem ihned procházku svoji a vrátil se domů. No, já myslím, čisto je tu dost! Podlaha a nářadí je pod stálým a pečlivým dozorem mé Anče. Knihy jsou sice jen pod dozorem mým vlastním, ale domnívám se, že trochu prachu jim ani neškodí — vždyť' vypadají sice tak okázale, tak chlubně a hloupě! A ostatek — hm, ostatek už vlastně žádný není. Leda lože — co pak by ale mohlo být ve světě čistějšího, než mládežnické lože!

Polštáře jako dvě labutě. Pokrývka jako plášť' lilie. Poslámka jako sníh. Žíněnky jako buchtičky. Slamník — slamník . . . "Ančo!" "Račte?" "Kdy pak jsem si dal naposled přecpat svůj slamník?" "To já nevím — co jsem tady, ne, —" už musí být samá řezanka. "Anča je u mne šest let. Vzpomínám zpátky, až za těch šest let— marné vzpomínání!" Koupil jsem ten slamník, vycpaný a prošitý ještě za dob růžového svého mládí. "Ančo!" "Račte." "Tadyhle máte 75 krejcarů dojděte ihned k senaři pro tři otepě slámy" — ihned povídám. Anča letí! Anča přivlíkne tři otepě slámy. Chytne slamník, vypáře prošívání, rozpáře švy, zamuchlá uvnitř slamou. "Ale kampak dáme tu starou slámu?" Přece je jen rozum ženský bystřejší než náš! Na to bych nepřipad ještě dlouho! Ano, vždyť' nežli cpeme na novo, musíme dřív vynďat slámu starou a kam s ní? Vyhodit ji okny, někomu na hlavu? "Kampak se dává taková stará sláma"? "To já nevím!" "Hm, povídám najednou, "zde máte peníz, jenž je šesták. Jděte tamhle do toho vysokého domu. Tam mají jámu na smetí — dejte domovníkovi ten šesták a on vám dovolí, abyste do jámy vysypala slamník. Vždyť' on rozum mužský také není zrovna k zahození!" Šla a přišla. Že prý domovník nechce. Že prý tam do jámy házejí služky také horký popel a sláma by se mohla chytit. A jáma by prý také byla brzy plna a sedlák si teď pro smetí nepřijede, až v zimě, teď' prý má doma dost co dělat. "Tak co?" "Já nevím!" "Ale, ale!" volám po chvíli — mozek mužský je obdivuhodně plodný! — "zejtra je středa, obecní vůz přijede pro smetí! Vezmete ten peníz, dáte polovinu smetaři, který zvoní, polovinu kočímu, a vysypou vám to sami na vůz." Dobře, ale na čempak račte dnes tedy spát? Slamník už nemohu dát do postele, je rozpárán, sláma by propadala skrz prkýnka —" "Budu spát tedy na zemi! Rozložíme postranní, dlouhý ten polštář tamhle z pohovky na zem, pěkně na něj usteleme — a budu spát jako kníže — to bude feš." Také jsem spal jako kníže. A hned ráno vynesla Anča slamník na chodbu přede dveře, a čekali jsme. Zvoník přišel a já se honem vyložil z okna, abych byl procedury svědkem. Vůz přihrčel, Anča se vyhrnula se slamníkem před dům. "A kdyby mi dávali zlatku, já jim to na vůz nevezmu — Já nesmím, mám zákaz!" zvolal kočí a prásknul do koní. Anča táhla slamník zase domů. "To už je hloupé!" povídám. "Je to hloupé," potvrzovala Anča. "Tak přece se k něčemu mějte — zeptejte se někde, co dělají lidé jiní!" Anča letí. Asi za hodinu zase přiletí. "Že prý nejlíp to spálit v kamnech." "Inu ovšem — že nás to nenapadlo!

(Dokončení v příštím čísle.)

Útěk před světem

(Pokračování ze str. 4)

kem ze světa, ale naopak tím, že se pohroužíme do světového dění. Toto pojetí vypadá daleko křesťanštěji, ale je panteistické, proto nepřijatelné. Bůh je tu se světem ztotožněn.

Biblický pohled na svět

Jak se dívá na svět Bible? Na prvním místě nepřipouští, že by mohla existovat nějaká skutečnost, která by byla zásadně proti Bohu. Vesmír, dílo Božích rukou, poslouchá ve všem jeho hlasu. Kredo nicejsko-cařihradské obsahuje článek, který je přímo nařízen proti dualismu. Věřím v Boha Otce, Stvořitele nebe i země, věcí viditelných i neviditelných. Svět tedy stvořil Bůh sám a do světa umístil člověka. Svět je důkaz Boží dobroty, dar, "škola duší", jak jej nazývá sv. Bazil. Svět je jakoby mostem setkání mezi lidskou duší a Stvořitelem.

Ale tento krásný, ideální obraz světa se v Bibli brzy zatemňuje. Přišel hřích, který nás odcizil Bohu a tedy i jeho dílu. Svět se stává dějištěm Božího hněvu, trestem, upadá do moci zla. Na dalších stránkách Bible se tedy setkáváme jakoby s dvojím světem. Jeden nám slouží a druhý nám překáží. Svět je jakoby rozťat napůl, a přece zůstává jeden a týž. Není divu, že si autoři s touto antinomií, dvojakostí světa, nevědí rady, pokoušejí se všelijak rozlišit ty dva prvky, ale ne vždycky s úspěchem.

A přece základní biblická myšlenka je poměrně jednoduchá. Poměr světa k člověka je takový, jaký je poměr člověka k Bohu. Milujícím Boha všecky věci pomáhají k dobrému (Řím 8, 28). Těm, kdo se od Boha odloučili, je trestem všecko, s čím se setkávají. Protože je ve stavu hříchu celé lidstvo, všichni lidé ve světě trpí, setkávají se s potížemi, nespravedlnostmi, nemocemi, smrtí.

Protože v duchu Bible člověk už v ráji dostal příkaz dodělat a vzdělávat svět, má dodnes odvahu svět zlepšovat, napravit, podmanit si ho. Bibličtí autoři ho proto nekárají. Ale současně mu ukazují marnost jeho počínání, nenapraví-li to,

(Dokončení na str. 14.)

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

DOPISY našich čtenářů

CEDAR RAPIDS, IOWA:

Ctěné redakci a čtenářům,

"Májový deštíček, dej nám ho Pánbíček, aby se na poli urodil chlebíček. Dej nám, Bože ,chleba, toho nám je třeba." Tuto píseň jsme zpívali ve škole za mých mladých let. V této době se už slovo Bůh ve škole neužívá. Jest to veliká chyba pokud se týče výchovy mládeže. Slovo Bůh nemělo se nikdy ze škol ztratit, každý rozumný člověk to uznává. Ten Boží pozdrav měl ve školách zůstat a měli jím zdravit i žáci a žákyně tříd nejvyšších a ne měnit jej za pouhý haj či "dobrý den". Děti už tomu novému pozdravu přivykly. Tento pozdrav je dnes všeobecný skoro všude; i v Polsku a v Litvě, kde se snad však přece dosud udržuje ten starý pozdrav "Niech bendzie pochvalony Pan Jezus Christos". Jestli tomu tak je, byla by to zásluha pana arcibiskupa Wyszczynského. Ty změny jak v životě lidí, tak ve zvycích nepřinesly spokojenost, ale spíše hodně nespokojenosti; hlavně u těch starších, na které se dnes nebere ohled. Budiž Bohu žalováno! Jak oslavovali první máj ve "veleříši rudo-ruské" i v jejích 16 satelitech mně časem sdělí moji přátelé.

S pozdravem a s Pánem Bohem všem našim lidem dobré vůle.

E. Burak

GRAFTON, N. DAKOTA:

P.B.J.K.

Ctěná redakce Hlasu Národa a milí čtenáři a čtenářky,

odpust'te, že jsem se tak trochu opozdil s předplatným, a že jsem četl na dluh. Posílám vám $20.00. Tak, abych vám napsal něco tady od nás. Dnes už máme 1. máje, to to utíká Zimu jsme měli dost mírnou, žádné velké mrazy, ani moc sněhu, proto máme tady dost sucho. Deště se nám většinou vyhnou. Posledního dubna jsme měli veliký vítr a tak se hrozně prášilo. Farmáři mají většinou již obilí zaseté a začínají sázet brambory. Všechno je tak drahé. Loty jsou drahé a renty se tu většinou platí "cash", jsou hodně vysoké a taxy jsou také dost vysoké. Vše se tak změnilo za posledních pár let. Jestli nastanou taková léta jako byla v letech třicátých a pětatřicátých, tak to bude zlé pro farmáře a pro lidi ve městě také. Říká se totiž, že když nemá farmář, že nemá ani městský člověk. Ted' však by to bylo ještě horší než tehdy. Tehdy ještě nebylo tolik vydání.

Snad nám ted' v máji zaprší, vždyt' se přeci říkávalo, že v máji nemá pastýři hůl uschnout. Přeji vám hodně nových odběratelů, pozdravuji všechny čtenáře a čtenářky tohoto listu, který nás všechny spojuje a zůstávám váš starý čtenář.

Frank J. Dušek

SAN ANTONIO, FLORIDA:

P. b. P. J. K.

Vážená redakce, milí čtenáři.

Dostáváme mnoho dopisů, ve kterých se nás čtenáři ptají, jak postupuje zdravotní stav naší maminky Terezičky, která onemocněla rakovinou pankreasu (slinivka břišní) loňského roku v září. Ten samý měsíc se podrobila operaci v nemocnici Lakelandu, která trvala 6 hodin. Slinivka břišní je důležitý tělesný orgán, který vylučuje insulin. Ten reguluje poměr cukru v krvi, aby člověk neonemocněl cukrovkou. Lékaři mamince voperovali umělou součástku, aby jedy, které tělo vylučuje, nešly slinivkou břišní do jater. Tenkráte jí lékaři dávali naději na 6 měsíců života, ale naše maminka již hranici překročila o 60 dní, což nám dává velkou naději. Když jsem si tenkrát postěžoval v našem milém časopisu Hlasu Národa, dostali jsme mnoho dopisů od čtenářů, kteří nám radili a uváděli mnoho příkladů, kdy beznadějně nemocným rakovinou pomohl k vyléčení chřest. (asparagus). Přicházely desítky dopisů zvláště z Texasu a Kalifornie, kde čtenáři uváděli desítky přímo zázračných uzdravení pomocí chřestu. Naše maminka uposlechla těch dobrých rad a od té doby chřest užívá. Jeden dobrý přítel nám podal návod, jak chřest připravit. Chřest se musí v plechovce rozmíchat na kaši, přidat trochu vody, přeleje se do sklenice. Nejlepší je chřest značky Stockey. Musí se brát každý den, 4 lžíce ráno a 4 lžíce večer. Dle lékařského posudku chřest čistí žaludek, pomáhá proti žlučovým a ledvinovým kaménkům a čistí krev. Jelikož mám ledvinové kaménky, beru též chřest, ale jen 4 lžíce za den. Od té doby jsem ještě neměl ledvinové bolesti, které mě dříve tak trápily. Naše maminka musí každý měsíc po pět dní za sebou na nemocniční kliniku. První den jí zkouší krev, zkouší obsah cukru a insulinu. Potom jí dávají něco do krve, myslím, že insulin a léky, které mají zabraňovat rozšiřování rakovinného nádoru. Jak nám lékaři řekli, tu slinivku břišní nelze vyoperovati, nebot' podobnou operaci přežije z 200 pacientů možná jen jeden. Maminka sdělila lékaři, který ji vždy ošetřuje, že užívá chřest. A ten lékař jí řekl: "Jen jej užívejte, vždyt' Bůh vložil do každého plodu, do každé bylinky určité léky. Toto dojíždění na tu kliniku je pro nás veliké břemeno finanční, nebot' pojištění Blue Cros a Blue Shield hradí jen část účtu, když maminka byla v nemocnici, ale nehradí nic, když maminka je ošetřena v ordinaci lékaře na klinice. Máme podanou žádost, doloženou lékařským posudkem, že maminka není schopná práce, aby dostala Social Security, na kterou si platila 20 roků. Naše maminka od té doby, co onemocněla, ztratila na váze přes 40 liber; je jen kost a kůže. Nejvíce jí bolí, že nemůže pracovati, zvláště nyní, kdy je tolik výloh. Naše maminka věří a my též, že Bůh vyslyší naše modlitby, modlitby našich přátel a popřejí jí — když již ne uzdravení — tak alespoň delší část života, než předpověděli lékaři. Maminka se modlí, aby jí Bůh popřál života do té doby, až náš Frantík dokončí školu a dostane zaměstnání a Eliška najde práci. — Eliška měla práci v prodejně automobilů, ale její radost trvala jen tři týdny. Majitel prodejny ji musel propustit spolu s ještě jedním zaměstnancem, který pro něj pracoval 10 roků a přijmouti Kubánku a Mexikánku.

Lékaři při poslední prohlídce nám řekli, že stav naší maminky se zlepšil, ale zatím nemohou nic zaručit. Bude-li zlepšení pokračovat, musí maminka postoupit novou operaci, aby byl zjištěn stav slinivky břišní, nebot' na rentgenovém snímku to nelze zjistit.

Milí přátelé, čtenáři, kteří máte tak upřímný zájem na zdravotním stavu naší maminky, děkujeme vám zvláště za vaše potěšující dopisy, které nás vždy velice potěší. My se modlíme, aby Bůh odměnil tu vaší starostlivost; modlíme se, aby Bůh na vás nedopouštěl nemoce a zvláště, aby Bůh vás chránil před tou strašnou nemocí rakovinou. Bůh vám všem žehnej, kteří nám pomáháte nésti ty přetěžké kříže, které Bůh vložil na naše bedra. Mnoho poděkování vážené redakci Hlasu Národa za uveřejnění našeho děkovacího dopisu. Vás vždy s vděčností a láskou vzpomínající rodina

Pekárkova

CEDAR RAPIDS, IA.:

Ctěná redakce Hlasu Národa:

Prosím Vás, nemějte mi za zlé, že jsem se tak opozdil s dokončením mého dopisu. Je to dlouhé, také mi to vzalo hodně času to napsat; rozdělte to třeba na třikrát. Byl zde na návštěvě krajan z New Yorku a povídal mi, že můj dopis se mu líbil, tak abych to dopsal. Kučerovi z Oregonu, Ohio, také telefonovali a ptali se, kde je to pokračování. Zdejší známí se také ptají.

Děkuji Vám srdečně a vynahradím Vám to.

Váš Václav Drahozal

* * *

Děti Drahozalů daly rodičům k výročí manželství letenky k návštěvě Evropy a Československa. Pan Drahozal dnes pokračuje v popisu této návštěvy staré vlasti.

* * *

(Dokončení) — V neděli jsme šli večer na mši sv. do kostela Panny Marie v Sedlci, který je asi dva a půl bloku od domova tetičky. Cedulka na dveřích oznamovala mši sv. o půl sedmé. Kněží, kteří mají státní souhlas k práci v duchovní správě, mají na starosti několik kostelů, někdy až šest. Mnohdy musí pěšky a tak tomu bylo i zde. Mše sv. začala trochu po sedmé hodině. Měl jsem s knězem kratší rozhovor a tak se v kázání zmínil o hostech z Ameriky. Po bohoslužbách nás lidé obklopili a ptali se na poměry zde: na práci, ceny, politiku, odpovídali jsme, jak jsme dovedli a tak jsme měli pěknou besedu. Nakonec nám zazpívali krásnou mariánskou píseň. Většinou v kostele byly ženy, pouze 4 muži, všichni starší. Mladší se boji do kostela, aby dětem či sobě neuškodili. Tak je to většinou všude. To ale neznamená, že tam lidé nemají víru.

NOVÁ ZÁSOBA REKORDŮ Z ČESKOSLOVENSKA

rychlosti 33⅓ rpm.:

PANTON 020133 — "Pějme píseň dokola" — směs populárních písní jako: Spadl lístek z javora, Lešetínský kovář, Hledám galánečku atd. 10 inčů, MONO, $4.98.

PANTON 220433 — "Moravanka" — lidové písně jako: Smutný su já, Jedna růža dvě růže a jiné. 10 inčů, $4.98, STEREO.

PANTON 010434 — "Pějme píseň dokola 3" — směs populárních písní jako: Hasiči jedou, Kalná je voda, Brambory a růže a jiné. 12 inčů, MONO, $5.98.

PANTON 110330 — "Muziky, muziky" — slavné pochody Fr. Kmocha zpívá mužský sbor, hraje hudba čs. lidové armády. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141250 — "Pod jednou střechou" — skladby Karla Valdaufa jako: Až si budeš jinou brát, Pro dědečka, Svatební den a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1142117 — "Hraj, muziko, hraj": Štěstí na rozcestí, Ach, Bože, lásko, Vy zvonky v Loretě a jiné. 12 inčů. STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1170583 — "Na Šumavě je dolina" — lidové písně jako: "My sme chasníci, Rekrutská, Do lesíčka na čekanou a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141425 — "Muziko, muziko česká" — směs populárních melodií jako: Jarabáček, Bílý kvíteček, To byl ten nejhezčí valčík a mnoho jiných. 12 inčů, STEREO, $5.98.

"Dvě vdovy" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94. — "Prodaná nevěsta" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94.

Na každou zásilku rekordů přidejte 75¢ na poštovné v USA. — Seznam rekordů zdarma na požádání.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zatučeně. — Seznam zdarma.

KU DNI OTCŮ dne 19. června máme blahopřání v české a slovenské řeči 15¢ a 25¢ kus. Též k různým příležitostem jako k narozeninám, jmeninám, k uzdravení atd. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

České knihy, učebnice, slovníky — žádejte seznam. Nový seznam knih právě vyšel — zdarma na požádání.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, křišťálové sklo a keramika a mnohé jiné. Seznamy zdarma na požádání.

Různé staré i nové almanachy — kalendáře s poutavou četbou. $1.50, pošt. $1.80.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.

26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Příští dva dny jsme si prohlédli Prahu. První den obchodní část. Obchody jsou dost zásobené ve všech oborech, ceny v porovnání s USA jsou vyšší, ale výdělky menší a výběr není tak veliký. Úslužnost prodavaček není také jako u nás v Americe. To tam neexistuje, aby se zeptali, co a jak a nabídli něco jiného. Zdá se, jako by nikdo nedbal, zda prodají nebo ne. Když něco musí říci, tak hodně krátce. Inu, je to tam vše státní, nemají z toho výdělek, tak nikdo nedbá. Druhý den Ruda požádal jednoho mladíka, který v Praze je se vším obeznámen, aby nám dělal průvodce. Na daném místě jsme se s ním sešli. Začali jsme s návštěvou Hradčan, prohlédli jsme si všechny památné budovy, místa náboženská, církevní i národní. Chrám sv. Víta, to je krása! Ty silné pilíře jsou aspoň šest stop v průměru, výška stropu je asi 80 metrů! Navštívili jsme chrám sv. Mikuláše na Malostranském náměstí. Je nádherně opraven. Veliká socha sv. Mikuláše na význačném místě se jen třpytila. Je vidět, že stát to opravuje pro turisty. Navštívili jsme ještě nejméně šest nebo sedm chrámů Páně a mnoho jiných historických budov a památek. Sochy na Karlově mostě jsou též už po několik let opravovány. Člověku je ale bolno u srdce, když ty chrámy zejí prázdnotou, neb někde jen málo lidí chodí do kostela, a to ze strachu, aby sobě a celé rodině neuškodili. V některých krajích na venkově je to prý lepší.

Následující den jsme udělali vyjížďku po krajině. Navštívili jsme zámek Konopiště, postavený koncem 13. století na velkém kopci v lesnaté krajině a obehnaný silnou hradbou a řadou válcových věží s hlubokým příkopem. Hrad tento měnil mnoho majetníků a každý něco buď přistavil nebo změnil. V druhé polovici 18. století se hrad podobal spíše zámku. Jeho posledním majitelem byl následovník rakouského trůnu František Ferdinand d'Este, který jej přestavěl a nechal upravit v duchu romantického historismu.

Arcivévoda Ferdinand měl velký zájem o starožitnosti a navíc byl náruživý lovec. V zámku je proto několik tisíc různých zbraní, jeleních hlav, parohů a celé galerie nábytku loveckého. Nádherné umělecky řezbářské práce, jako uložení Krista do hrobu v lidské velikosti, vyřezané ze dřeva v 15. století, nebo matka Ježíšova Panna Maria a tucty jiných řezbářských prací tam je vystaveno. Rytíři a koně v ocelovém brnění skutečné velikosti, krásné starožitné malby, lustry, porcelán, knihovna. . . . . prostě, to se nenechá vypsat, to se musí vidět. Pěkná růžová zahrada dělá pohádkový dojem. Podívali jsme se také trochu do lesa, a protože byl krásný den, tak jsme se pustili do okolní krajiny. Pak si náš šofér vzpomněl, že se můžeme podívat k přehradě, "správně po česku" "dam". Je to pěkný kus inženýrské práce a techniky. Je sto metrů vysoká a — pamatuji-li se dobře — 30 nebo 40 metrů široká. Když jsme tak projížděli krajinou, najednou uprostřed zoraných polí vidíme něco neobyčejného. Uprostřed polí je ostrůvek, posázený křovím a listnatými stromy, vedle jehličnatý les s úzkou cestou do toho pole. Stál tam nápis: "Vstup přísně zakázán! Pouze pro vojenské příslušníky!" Že by tam hrozila nějaká americká invaze, o tom pochybuji, ale takto izolovaně umístěny jsou nyní obyčejně sovětské okupační posádky.

Po šestidenním pobytu v Kutné Hoře jsme se přestěhovali do útulného městečka nad řekou Sázavou a užili krásu sázavských lesů a celého kraje k trochu odpočinku. Po pěti dnech jsme se odebrali do Čes. Budějovic, kde jsme měli dostaveníčko s jedním známým, kterého jsme nikdy v životě ještě neviděli. Měli jsme schůzku ve 4 hod. odpoledne na náměstí, ale v ten den tam byl dobrý tisíc lidí. Olga povídá: "To bude kumšt pana L. nalézt!" Náš strážný anděl byl však s námi! Právě šel okolo člověk a zaslechl naši češtinu. Přistoupil a povídá: "Já jsem přítel vašeho známého. Čekáme spolu na vás.. Šli jsme na parkoviště k autům, šťastně jsme se sešli s naším neznámým-známým a nejdříve jsme navštívili kostel Panny Marie, který je asi blok od náměstí. Je to velice krásný starobylý chrám. Poděkovali jsme krátkou modlitbou, že vše vše dobře dopadlo, a jeli jsme do rodiny našeho přítele. Povídání bylo dost, mezi tím paní domu připravila chutnou večeři. Večer jsme jeli společně k jiné rodině. Mladí lidé, u nichž se sešly 4 další rodiny, a tak jsme besedovali až přes půl noc. Třetí den jsme se přestěhovali do nedaleké vesnice, abychom také trochu užili venkova. Tam nás hostili po staročesku. Prohlédli jsme si celé budějovické okolí, zajeli na Šumavu, vzpomínali na Chody a na Baara. Ty krásné velké šumavské lesy lahodily oku. A ten čistý vzduch! V sobotu v pěti autech jsme jeli na prohlídku jižních Čech. Prohlédli jsme zámky Vítkovců, Schwarzenberků, Rožemberků a jiné.

Všude dobře zachované nádherné malby zvenku a uvnitř, štukové či dřevěné stropy a umělecké řezbářské práce. Až k neuvěření! To musila být trpělivost a nadání! Navštívili jsme velké rožumberské rybníky, kostelíky, a všechno promlouvá o staré kultuře našeho národa. Jen namátkou se vrátím k těm Č. Budějovicím. Jsou starým královským městem, které bylo založeno 1265 za Přemysla Otakara II. Bylo obehnáno silnou vysokou zdí a hradebními věžemi. Dosud domy na náměstí mají podloubí a mluví výmluvně o zámožnosti řemeslníků a obchodníků.

V neděli jsme šli na mši sv. v kostelíčku v K. Pěkný venkovský kostel, tak jak jsem si ho pamatoval z dětství, když jsme s maminkou opouštěli tu rodnou vlast. V kostele zase jen starší lidé, většinou ženy. Po mši sv. jsme nespěchali ven, ale ještě jsme si vše prohlíželi. Najednou kněz a mladší párek vyjdou ze zákristie a jeden člověk s nimi. Maminka nese děťátko ke sv. křtu. Jakou víru ti lidé musí mít a jak velkou obět' přináší, protože zvláště v některých městech režimní lidé dělají takovým věřícím těžkosti. V duchu si tak myslím, jakou budoucnost to dítko bude mít, co na ně čeká, a modlím se, aby ti jeho rodiče příliš za to netrpěli, protože nám lidé říkali, co komunisté dovedou takovým odvážným a víře věrným lidem dělat. Znovu jsem se modlil v té chvíli o požehnání pro ně a ochranu do budoucna.

Pak jsme šli na hřbitov, kde naši hostitelé mají bud' rodiče nebo babičky a dědečky pochované. Zajímavé bylo, že všechny hroby na celém hřbitově byly vysázeny barevnými květy, což se velmi pěkně vyjímalo. Jelikož bylo před svátkem sv. Václava a byli jsme pohromadě tři Václavové, a na druhý den jsme odjížděli do Německa, tak jsme oslavili sv. Václava a rozloučení. Sjelo se šest rodin. Hostina jako o posvícení, jídla a různých zákusků dostatek, jak to jenom české maminky dovedou připravit. Pro "spláchnutí" bylo na vybranou vše, jako po starodávnu. Pan "vrchní" přál Václavům všeho dobrého a podal mi láhev svatováclavského vína. Chtěl jsem z ní hned ovšem nalít, ale nedovolili, ta že je pro nás do Ameriky. Přinesli na stůl další tři láhve různého vína a 12ti procentní pivo.

Besedovali jsme až do půl noci, muzikanti — harmonikář, klarinet a saxofon — znovu nám dokázali, že co "Čech, to muzikant". Všechno má konec a tak nám skončila i tato oslava. Rozloučili jsme se s přáním, abychom se ještě mohli sejít. Příští den nás zavezli na letiště a po návratu z Německa, že nás budou čekat. Původně jsme chtěli po návratu z Německa zůstat v Praze v hotelu, ale oni nechtěli ani slyšet.

Příští den jsme letěli do Německa, navštívili jsme tam synovce, který tam je v US-armádě a je zaměstnán jako knihvedoucí v nemocnici. Zároveň jsme navštívili v Mnichově "Oktoberfest". I v Mnichově na letišti nám přálo štěstí. Náš synovec Václav s rodinou nám z Augsburgu přijel naproti. Měli jsme po starosti s hledáním taxíka. Prohlídli jsme si město a večer jsme zašli do restaurace na dobrou večeři, kde se pije více dobré pivo než káva. Pozdě večer jsme se vrátili do Augsburgu. Ráno jsme spali o trochu déle, snídali jsme a obědvali zároveň, a pak jsme šli prohlížet město a obchody. Druhý den jsme šli na "Oktoberfest". Je to takový velký trh (fair), kde je možno spatřit všechno možné i nemožné. Připomíná to starodávné poutě. Jsou tam stánky s různými věcmi, velké jídelny, kde za den se udělá tisíce "barbecue" kuřat. Lidé si koupí takové kuře a litr piva a žádné "caviky". Sednou si ke stolu, obírají maso rukama, muzika hraje, kolotoče, střelnice, no však to znáte. Šest pivovarů má takové zahradní a pivní restaurace. Loňského roku připravili skoro devětset tisíc slepic a vypilo se přes osmdesát tisíc sudů piva. Hudba hraje samé starodávné písně, i české jsme slyšeli. Následující den náš Václav pro nás přijel a jeli jsme k nim. Celou tu dobu bylo studené a sychravé počasí. Odpoledne nás provezl městem. Byli jsme překvapeni velikostí místa, kde ty armádní baráky jsou. Je to jako menší město, všechno moderně zařízené. Sobotu jsme strávili více po domácku. Šli jsme se podívat do obchodů, které jsou dobře zásobeny a zařízeny asi tak jako u nás v USA. Je to rozdíl proti Československu! V neděli jsme plánovali jít na mši sv. do katedrály, ale pršelo jako z konve a byla zima. Šli jsme tedy na mši sv. do vojenské kaple. Je jednoduchá, ale prostorná, celá zaplněná věřícími, kteří všichni šli k svatému přijímání. Po mši sv. kněz jde mezi přítomné, podá každému ruku a s každým pár slov pohovoří. Když přišel k nám, také s námi pár slov promluvil, a když odcházel, řekli jsme "God bless you Father." Byl potěšen, neb to prý většinou říká kněz lidem, ale jemu málo kdo.

V neděli odpoledne jsme jeli vlakem do Mnichova, protože v pondělí jsme už museli nastoupit cestu domů. Vlaky jsou velmi pohodlné a tiché, jezdí každou chvíli a jsou plné. Ve vlaku jsme se sešli s mladíkem, který byl také z USA. Olga se ho ptala, jak cestuje po městě. Když řekl, že na kole, hned jsme věděli, kdo je. Cesta nám utekla a než jsme se nadáli, byli jsme r místě. Taxi nás zavezl do hot lu, kde jsme přespali. Vsta jsme v 7 hodin ráno, posnída rozloučili jsme se a taxíke jsme jeli na letiště. Letad bylo na čas, netrvalo to dlou a byli jsme v Praze. Náš přít už tam čekal, zavezl nás don k nim. Příští den nás zavezl pět na ruzyňské letiště, k isme se těžko s ním loučili. . to dobrák "od kostí", jak to j ho maminka říkala.

Tak máme nyní pěkné a n lé vzpomínky na všechny tv d bré lidi, Bůh jim žehnej a o plat' S Olgou si často ted' káme, jak pravdivě jest vy dřeno v národní hymně: "A je ta krásná země, země česk . . . . .Ano, opravdu, i když na světě všude krásně, zvláš kde jsou hory, voda a lesy, a v kapse peníze na cestová — zem našich předků je pr krásná; — tou Boží přírodou tou starodávnou křest'ansko kulturou, která tam k vám pr mlouvá na každém kroku v hi torických památkách i v písni ve zvycích lidu. Svoboda, ta tam ovšem zatrachtile otesan A jsou ti rudí páni u moci krá kozrací, když jsou tak zaslep ně proti náboženství, klášterů a sestřičkám, které jim vycho vávaly dobré občany, dobře o šetřovaly nemocné atd. Že stát opravuje ty historické památky, zámky, hrady a některé zvlášť' památné kostely, to dělá pro sebe. Vždyť' by to byl kulturní barbarismus to nechat rozpadnout. Na zříceniny by se jim nikdo dívat nejezdil, a takhle z toho těží jako ze zlatých dolů. Turismus je dnes hospodářsky výnosný i pro t. zv. socialistické země! A co jsem nenapsal, tak si, milí čtenáři, domyslete. Všechny vás s manželkou pozdravuji.

Václav Drahozal

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY jsou u sv. Prokopa v Chicagu v 10:30 hod. dopol.

PRODÁM krásný dvojdomek v Miami — blízko moře. Na každé straně domku dva pokoje, koupelna, moderní kuchyň a jídelna. Na straně majitelově ještě 16×20 krásný obývací pokoj s ručně dělaným krbem. Oplocená krásná dvojitá zahrada a parking pro 8 vozů. Cena $69.500. Půjčka $7.000 na 6%. Nájemník splácí půjčku. Pište: Owner — 330 NE 119 Terace, North Miami Florida 33161.

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS
9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

LETEM SVĚTEM

Londýn. — President Carter se 7. a 8. května zúčastnil v Londýně třetí ekonomické vrcholné konference západních mocností: — Spojených států, Británie, Francie, Západního Německa, Itálie a Japonska, a 10. května schůze členských zemí NATO. Dne 9. května odpoledne byla schůzka presidenta Cartera se syrským presidentem Hafez Assadem v Ženevě ve Švýcarsku o problému Blízkého východu. Na vrcholné ekonomické konferenci byly na programu tyto problémy: 1. **Předávání nukleární technologie** zemím, které jí mohou zneužít k výrobě atomových bomb. U.S. vláda už několikrát vyslovila svůj nesouhlas s Francií, která chce prodat svou nukleární technologii Pakistánu, a se Západním Německem, které chce totéž poskytnout Brazílii. Spojené státy sice chtějí dále pokračovat v prodeji štěpného materiálu cizím zemím, avšak pouze s podmínkou, že ho nebude užito k výrobě nukleárních zbraní. Přítomní vládci rozhodli, že jejich země prostudují tento problém do dvou měsíců. 2. **Protekcionistické zábrany,** které překážejí mezinárodnímu obchodu; přítomní rozhodli, že jejich země ještě před koncem tohoto roku zruší některé "klíčové zábrany", nepříznivé mezinárodnímu obchodu. 3. **Hledání účinných cest pro vyřešení problému nedostatku zdrojů energie:** přítomní se zavázali, že ve svých zemích zvýší produkci nukleární energie. 4. **Zvýšení hospodářské výpomoci chudým zemím** prostřednictnictvím Světové banky a jiných peněžních ústavů; stabilisování cen surovin, produkovaných chudými zeměmi. 5. **Založení zvláštního fondu,** z kterého by si různé země mohly vypůjčit potřebné finanční prostředky pro zaplacení za zemní olej, jehož potřebují pro svou ekonomii. 6. **Přítomní se také vzájemně ujišťovali,** že jejich země se budou snažit **rozmnožit pracovní místa pro mládež. Otázka lidských práv,** o které chtěl jednat president Carter, byla ponechána v pozadí. — Při svém příletu do Londýna 5. května večer byl president Carter v souhlase se svým osobním stylem přijat "bez fanfár". Dne 6. května navštívil vesnici Washington nedaleko Newcastle, odkud pocházeli předkové prvního amerického presidenta.

• • •

Washington. — Letos v dubnu bylo ve Spojených státech pouze 7 procent nezaměstnaných; v březnu jich bylo 7.3 procenta. Je to nejnižší procento nezaměstnanosti v posledních 29 měsících. Počet nezaměstnaných se v dubnu snížil o 327,000. (Zůstává tedy 6,737,000 nezaměstnaných.) V Chicagu se v dubnu snížil počet nezaměstnaných z 5.1 na 4.9 procenta (158,000 osob), v Illinois z 5.9 na 5.2 procenta (267,000 osob). Počet zaměstnaných ve Spojených státech stoupl na 90,023,000, což představuje zvýšení počtu pracovních míst oproti letošnímu březnu o 548,000. Toto snížení počtu nezaměstnaných a zvýšení počtu pracovních míst je považováno za jisté znamení hospodářského rozmachu. Předseda AFL-CIO George Meany však poznamenal k těmto údajům, že nezaměstnanost zůstává nadále velmi vážným hospodářským problémem Spojených států, a že snížení nezaměstnanosti v dubnu je příliš malé na to, abychom se měli čím chlubit.

• • •

Londýn. — U.S. státní tajemník Cyrus Vance se v Londýně dohodl s britským ministrem zahraničí Davidem Owenem na změně taktiky pro obdržení černošské vlády v Rhodésii. Zatím nemá být svolána žádná mezinárodní konference o Rhodésii; nejdříve se mají konat menší schůze v různých afrických zemích, na kterých má být vyřešen v detailech celý proces předání vládní moci rhodéským černochům. Černošská většina má najednou zase obdržet vládní moc v Rhodésii ještě v tomto roce.

• • •

Kinšása. — Podle vládní zprávy zairská a marocká armáda jakož i útvary pygmejských lučišníků nemilosrdně drtí invasi bývalých "katanžských vojáků" do Zairu. Do zairských rukou prý padlo velké množství zbraní sovětské výroby. Kubánský premiér Fidél Castro při zprávách o rozdrcení této invaze varoval zairskou a marockou armádu, aby nepřekračovaly při pronásledcování katanžských rebelů hranice marxistické Angoly; takový čin by prý byl považován za "útok proti samotné Kubě", ačkoliv předtím veřejně tvrdil, že s invazí do bývalé Katangy nemá Kuba nic společného!

• • •

Atlanta. — Světová zdravotní organizace uveřejnila prostřednictvím ústavu "National Clearinghouse for Smoking and Health" zprávu, která je velmi nepříznivá pro kuřáky. Dr. Daniel Horn, ředitel tohoto ústavu, prohlásil, že kdyby se ve Spojených státech přestaly kouřit cigarety, počet úmrtí na rakovinu by se snížil o 15 až 20 procent; počet úmrtí na srdeční mrtvici o 20 procent, a počet úmrtí na rakovinu plic o celých 85 procent! — V roce 1976 zemřelo ve Spojených státech 84,000 lidí na rakovinu plic, z čehož 68,000 těchto plícních rakovin bylo způsobeno kouřením cigaret. V roce 1975 zemřelo ve Spojených státech 648,540 lidí na srdeční mrtvici; 25 procent případů bylo zaviněno také kouřením. V hospodářsky pokročilých zemích by se zastavením kouření cigaret zlepšil zdravotní stav lidí více než kterýmkoliv jiným preventivním opatřením.

• • •

Paříž. — Ve francouzském hlavním městě byla vedena jednání mezi americkou a vietnamskou delegací. Carterova administrace se rozhodla, že Spojené státy už nebudou bránit svým vetem připuštění Vietnamu do Organizace spojených národů; Vietnam ze své strany slíbil, že zvýší své úsilí o poskytnutí informací o osudu amerických vojáků, zmizelých ve vietnamské válce a dosud považovaných za nezvěstné. Spojené státy hodlají také zrušit své obchodní embargo proti Vietnamu. Obě země daly ujištění, že v nejbližší době navážou normální vzájemné diplomatické styky. Spojené státy však nesmlouvavě odmítly uznat jakoukoliv mravní či právní povinnost, zaplatit Vietnamu válečnou náhradu, či poskytnout mu hospodářskou výpomoc na rekonstrukci země za to, že plnily svou smluvní povinnost vůči Jižnímu Vietnamu. President Nixon sice v době uzavření příměří v Paříži navrhl poskytnout Hanoji hospodářskou výpomoc ve výši 3.5 bilionu dolarů, avšak Sev. Vietnam porušil pařížská ujednání tím, že vpadl do Jižního Vietnamu. Tím zároveň nabídka presidenta Nixona pozbyla své platnosti.

• • •

Chicago. — Město Chicago toto léto opět nabízí pro 40,000 chudších mladíků od 14 do 21 let tak zvanou "letní práci", za kterou budou placeni $2.50 za hodinu. Hlavní obory této práce budou: poslouchání rockové muziky z transistorů, sedění ve stínu a bavení se, sbírání papíru a jiných odpadků na chodníku, házení po sobě jídlem, zametání postranních uliček, které pro příliš velký počet účastníků jsou po zametání stejně špinavé jako byly předtím, sledování opakovacích kursů ve škole, různé hry v parcích atd. Hlavní požadavek je být v předepsanou dobu na místě práce. Město doufá tímto opatřením snížit o letních prázdninách zločinnost mládeže.

• • •

Chicago. — V Chicagu se čím dále tím více vražda stává zločinem mladistvých. V roce 1976 ze 744 dopadených vrahů jich 277, čili 37 procent, příslušelo do věkové kategorie od 13 do 20 let, což bylo o 29 procent více než v roce 1975. Tito mladiství vrazi užili ve 177 případech střelné zbraně. Zavražděno bylo 814 lidí; v roce 1975 jich tam bylo zavražděno 818 a v roce 1975 rekordní počet 970. Asi 66 procent vrahů a 53 procent zavražděných byli černošští muži. Mezi vrahy roku 1976 bylo: 74 bělochů, 7 běloušek, 488 černochů, 70 černošek, 97 latinoameričanů, 3 latinoameričanky a 3 příslušníci jiných ras. Mezi obětmi bylo 103 bělochů, 67 běloušek, 432 černochů, 120 černošek, 65 latinoameričanů, 17 latinoameričanek a 10 příslušníků jiných ras. — V Londýně, považovaném za nejvíce banditské město západní Evropy, čítajícím asi tolik obyvatel jako Chicago, je spácháno desetkrát méně vražd než v Chicagu. A přitom prý Chicago ještě není nejzločinnějším městem Spojených států. V Chicagu však má prakticky každý přístup ke střelné zbrani a žijí zde příslušnici všech ras a národů, slušní lidé i bandité z "džungle" v téže

---

Jára Kohout:

Kastro má co dělat!

Když Kastro začal obsazovat Angolu, telegrafoval do Prahy: "Hurá, radujeme se, že vláda v Angole padla! Radujete se taky?" Ten telegram dostal do ruky nějaký ten nespokojenec a odtelegrafoval: "Neradujeme se! Naše ještě drží!"

Lepšího poskoka a chytřejšího "vyžírku" Kreml nemohl sehnat. Sověti mu platí milion dolarů denně a on utratí tři. Doma na Kubě jeden, v Africe dva. Přes noc postavil v Angole továrnu na textil. Černoši budou míti gatě z bambusové natě. Rozdal miliony žvejkaček v rudém balení, na obalu je dokonce odznak — srp a kladivo — aby při žvýkání šla každému pusa nakřivo. Kastro přivezl do Afriky větrnou sejrárnu a tuny míru. Také vepřové konservy z československých přebytků.

Kastro v Angole v hospodě "U mírového mašinkvéru" udělal estrádu a tam po programu sliboval domorodcům, že Čechoslováci pošlou zbraně a jejich Tesla že dodá milion televizorů. Škodovka dodá do desíti let první elektrárnu a drtiče kamene. Ostnatý drát už se plaví z Ostravy. Miliony lopatiček a kyblíčků pošle svaz mládeže z Brna, aby si Angolané mohli hráti na poušti Kalahari na písečku až budou dobývat Jižní Afriku. Teroristické nářadí na výrobu teroru už se dováží z Pankráce. Plzeň darovala brigádně bez platu vařené plzeňské pivo a celá Praha si z lásky ke Kastrovi odřekla pražskou šunku. Sověti dodají studený vítr ze Sibiře.

Na té estrádě se obecenstvo zasmálo, když básník Kastro osobně přednesl: "S veselostí se snáze roztávají hráze. Tohle černé smutno zveselit je nutno ve zvuku i v obraze."

Kubánští vojáci zatím v Africe naválčí; aby se tam proto jen tak neflákali, staví všude vysoké věže a budky. Jsou to prý rozhledny pro turisty. Ve skutečnosti to jsou hlídací věže. Koncentráky se k nim přistaví později. Ozbrojení hoši velkého vojevůdce Kastra cítí potřebu se bratřiti s opálenými Afričankami a proto portugalsky po španělsku vypravují pohádky o pěstování — hm — cukrové třtiny. Říkají, že přišli do Afriky jen proto, aby se tam nedostali Číňani. Kubánská armáda je nepřemožená, ale zmožená, takže se nemůže hnout z místa. Kdepak odejet domů na Kubu! Ani je nenapadne! Ničí angolskou řepu cukrovku, kterou Portugalci naučili Afričany pěstovat, aby v budoucnosti nedělali konkurenci kubánskému třtinovému cukru.

Máme tedy ten třetí svět! Jako byla třetí říše, třetí svět je už vlastně druhý, protože celý je vykrádán Sověty. První jsme byli vykrádáni my — od Hitlera i od Sovětů s těmi třetími.

A tak Kastro rozpoutává v Africe lásku k sesterské Kubě. Namazal si do vousů tucet olomouckých syrečků a ted' volá: "Celý svět smrdí! Co pak to necejtíte? Celej svět zapáchá a to je zdravá záminka k boji. Za Napoleona to bylo "némlich" takový: Komunisti, milujte se ve spolek a jeden druhého mezi sebou, dokud máte čas, neb vás ti druzí komunisti brzy zamordujou.

Soudruzi, mám za to, že tady v Africe podepírám světovej mír, vece Kastro." "Jo, ale sloupem kouře z doutníku!" — ozvalo se pohotově kdesi vzadu. A tak podobně Kastro kastruje domorodce. Chlubil se: "Jsem zde jako záchrance! — Zachránil jsem africké lesy! Zastřelil jsem tady na honu jednoho datla! Založil jsem spolek na ochranu slonů, do kterého lidi nemusí vstupovat. Přivezl jsem hromadnou elektrickou líheň na děti, kde novorozeňata v celých kumpaniích budou přicházet na tento svět. Báječné, jedinečné, protože budeme potřebovat "kanonfutr". At' se nikdo nesnaží utéci z Afriky. 300 nesouhlasičů se snažilo odplavat do Evropy. Z toho jich kubánští vojáci ihned pochytali 523. Pražský Orbis dodal mnoho plakátů, které oznamují lidu, že nastane znárodňování a dřina. Je na nich o tom, že bez píce nejsou krajíce, a bez sádla nejsou bradla ani kolovadla, revoluce není žádný bál, když není knedlík — bude karneval.

Potkali se v Ugandě u Amina Podgorny a Kastro. Bavili se ohnivě o situaci tak, že v paláci z toho horka začalo fungovat sprchové zařízení. Oba promočení uchvatčíci se smáli, když jim diktátor Amín povídal: "Jste oba v Africe namočení!" Brzy na to Podgorny i Kastro odletčli, když se dozvěděli, že Amín je původně z kmene lidojedů. Sám jim totiž řekl: "Mám rád snídani do postele. Musí to být blondýnka!"

Kastro si dělá kult osobnosti, a aby se před Moskvou vytáhl, zavázal se, že do dvaceti let Ameriku zafrikuje. Je to dnes velký pán, ale strana dovede zařídit, že i velký pán bývá za chrta dán. Je to tlačenka. On si neuvědomuje, že je tlačen. Tlačí ho ze zadu, ale on si myslí: "Já jsem první! Já to vedu! Já jsem ted' vůdce. Možná, že mě za nedlouho budou "držet" za Lenina, a to se pak už strachem roztřese celá americká pevnina.

americké svobodě pro níž nebyli dosud vychováni. Krádeže zde také nedělají lidé "z nouze a hladu", ale pro lehký výdělek. Kdyby americké soudnictví zločiny a krádeže přísněji trestalo, kdyby se více investovalo do škol než do věznic, bylo by hned v amerických velkoměstech po vraždění.

• • •

San Salvador. — Vrchní ředitel Mexického ústavu kávy předpovídá, že letos na konci září bude na světě velký nedostatek kávy. Příčinou prý je letošní velmi slabá úroda kávy v Brazílii, kde vloni pomrzlo na 75 procent kávových keřů. Je možné, že po několik měsíců nebude káva vůbec k dostání, protože její zásoby se rychle vyčerpají. Na začátku září prý bude na celém světě v rezervě pouze 6 milionů 123-librových žoků kávy, což vystačí pouze na tři týdny.

• • •

Luanda. — Angolská vláda poslala vojenské posily — včetně kubánských vojáků — do enklávy Kabindy, bohaté na zemní olej, na kterou s velkou touhou upírá zraky Zair. Kdyby došlo mezi Zairem a Angolou ke konfliktu kvůli tomu, že Angola poskytuje základny tzv. "katanžským" rebelům, zairská armáda by bez pochyby napadla Kabindu, ležící při samých hranicích Zairu, avšak zeměpisně oddělenou od Angoly. V tom případě by bylo pro Angolu velmi nesnadné Kabindu hájit.

• • •

Rabat. — V bývalé Španělské Sahaře, bohaté na fosfátová hnojiva, kterou si, mezi sebou rozdělily Maroko a Mauretánie, provozují proti okupantům teroristické akce domorodí guerilové Polisario, požadující nezávislost své země. V jejich boji je podporuje pro-komunistické Alžírsko. Začátkem května podnikla skupina guerilů Polisario útok na město Zouerate, avšak byli odraženi mauretánskými vojáky. Podle úřední zprávy bylo přitom zabito 50 guerilů, jichž zbytky uprchly do sousedního Alžírska.

• • •

Havana. — Kuba prodává do západních kapitalistických zemí za tvrdé valuty své havanské doutníky, ručně vyrobené. Do bratrských komunistických zemí prodává tytéž havanské doutníky, avšak mnohem horší kvality. Tyto jsou vyráběny strojově a jejich tabák je tak mizerný, že na Západě by je nikdo nekupoval. Pro komunistické soudruhy to však je dobré.

• • •

Salisbury. — V Rhodésii černošští guerilové vyhodili do povětří nákladní vlak na lince mezi Rhodésií a Jižní Afrikou. Přitom byl zabit jeden černošský železničář a druhý byl zraněn. K tomuto incidentu došlo nedaleko hranic Botswany.

• • •

Kampala. — Ugandský rozhlas už dříve rozšířil zprávu, že prý Tanzanie chystá invazi do Ugandy; nyní týž rozhlas oznámil, že 37 vojáků tanzanijské invazní síly, z nichž někteří jsou uprchlíky z Ugandy, vniklo na území Ugandy a bylo zadrženo. Podle prohlášení ugandského ministra informací budou všichni popraveni zastřelením. Tanzánie popřela jakýkoliv úmysl invaze Ugandy.

• • •

Qabatyia. — Arabové na Izraelem okupovaném západním pobřeží Jordánu demonstrovali proti zakládání v jejich území nových izraelských kolonií. Izraelští vojáci přitom zastřelili dva Araby a několik dalších jich zranili.

• • •

Addis Abeba. — Asi 30 kubánských vojenských instruktorů cvičí tisíce členů habešské venkovské milice, jejímž úkolem má být rozdrcení povstání severní habešské provincie Eritrey, která už 15 let bojuje za svou nezávislost. Kuba tam má poslat 500 dalších kubánských vojenských "poradců". — Habešský marxistický režim vládne hrůzovládou, popravuje celé stovky členů politické oposice, mezi nimiž jsou nyní nejčastěji studenti. Habeš se stále více dává na cestu sovětského komunismu. President Mengistu Haile-Mariam byl na návštěvě v Moskvě, odkud si přinese asi další návod, jak dělat revoluci. Letos v únoru dal popravit svého předchůdce Teferi Bentiho, kterého považoval za příliš umírněného revolucionáře.

• • •

Washington. — U.S. department práce prohlásil, že v dubnu ceny ve velkém stouply o 1.1 procenta, což činí roční inflaci 13.2 procenta. V březnu stouply ceny ve velkém rovněž o 1.1 procenta a v únoru o 0.9 procenta. Toto je tedy už třetí měsíc příliš silného zvýšení cen ve velkém, které nakonec povede k zvýšení cen v malém. Čeká nás tedy na dobu několika měsíců opět inflace, projevující se ve zvyšování cen spotřebního zboží. Od roku 1967 se ve Spojených státech ceny spotřebního zboží téměř zdvojnásobily. — Ceny farmářských produktů se v dubnu 1977 zvýšily o celých 3.3 procenta, ceny zpracovaných potravin o 2.5 procenta, ceny průmyslových výrobků pouze o 0.6 procenta a ceny energetických zdrojů o1.4 procenta.

• • •

Washington. — V roce 1980 se budou v Moskvě pořádat příští Olympijské hry. Americká stanice NBC si už koupila od Sovětů za 72.5 milionu dolarů výhradní právo na vysílání těchto her do Spojených států. Toto je třikrát více než stanice ABC zaplatila v roce 1976 za právo vysílat Olympijské hry z Montrealu. Kreml dostane 22.5 milionu dolarů na hotovosti a za 50 milionů dolarů různého televizního materiálu, který by sovětská socialistická technologie nebyla schopna sama vyrobit. Pozorovatelé upozorňují na to, že těchto 150 hodin vysílání stanice NBC z Moskvy bude nevyhnutelně propagandou, vyvolávající dojem, jako by komunismus měl převahu nad "rozpadávajícím se" Západem. Sověti a Východní Němci totiž budou mít k vůli svému systému pěstování atletů z povolání převahu nad amatérským Západem, stejně jako tomu bylo v Montrealu. Mezery ve vysílání pak budou vyplňovány výkony tanečnic z Bolšoje a medvědů z moskevského cirkusu. Sotva budou ukazovány fronty sovětských občanů před státními potravinářskými obchody, či bohatě vybavené moskevské obchody, vyhrazené sovětské komunistické elitě a cizím turistům, avšak nepřístupné obyčejným sovětským občanům. Také nebudou ukazovány všudepřítomná tajná policie KGB či sovětské demonstrace na moskevských ulicích, ani političtí disidenti, trýznění v psychiatrických nemocnicích. Uvědomíme-li si, že asi ⅔ Američanů dostávají hlavní informace o tom, co se děje doma či ve světě prostřednictvím tří velkých televizních systémů: ABC, NBC a CBS, pochopíme, jak se Moskva výborně postarala o svou propagandu v USA, za niž ji USA dokonce zaplatí!

• • •

New York. — Levicově usměrněný americký tisk tvrdí, že argentinský vojenský režim zachází příliš daleko ve svém boji proti levicovým guerilům. Často jsou údajně také unášeni policií a vojáky zcela nevinní lidé: studenti, dělníci, politikové i hospodyně, kteří pak zmizí beze stopy. Policie a úřady v Argentině tvrdí, že o těchto lidech nic nevědí. Katoličtí biskupové Argentiny mají po ruce seznam asi 2,000 případů nevinných unesených lidí, zatím co organizace "Trvalý spolek pro lidská práva" má po ruce seznam jen se 600 jmény unesených lidí.

• • •

Chicago. — V roce 1976 vykazovaly v Chicagu největší skupiny jednotkových obchodů tyto hrubé příjmy za prodej svého zboží: Sears Roebuck 16.3 bilionu dolarů, Montgomery Ward 7.1 bilionu, Jewel 3 biliony, National 1.5 bilionu, McDonald's 1.2 bilionu, Walgreen 1.1 bilionu, Marshall Field 599 milionů, Scott 355 milionů, Goldblatt 272 milionů, Interstate 265 milionů a Wieboldts 155 milionů. Mezi obecnými podniky veřejných služeb podniky Edison měly hrubý příjem 1.9 bilionu dolarů. Illinois Bell 1.7 bilionu a Peoples Gas 1.2 bilionu dolarů.

• • •

Washington. — Podle statistik organizace "National Alliance Concerned with School-Age Parents" se v roce 1974 ve Spojených státech narodilo nezletilým studentkám celkem 608,000 dětí, což představuje celou pětinu živých dětí, narozených v tom roce ve všech 50 státech USA. Asi 275,000 nezletilých těhotných studentek se zařídilo podle zásad nové morálky a podrobilo se potratu; tento počet představuje celou třetinu potratů, vykonaných v tom roce v USA. V těchto obou věcech by bylo svrchovaně zajímavé vědět také rasovou příslušnost zmíněných děvčat, avšak o tom není dovoleno, ze strachu před diskriminací, uveřejňovat statistiky.

• • •

Káhyra. — Africké země požádaly arabský svět o hospodářskou výpomoc ve výši 2.2 bilionu dolarů. Saúdská Arábie sama slíbila, že bude věnovat na hospodářský rozvoj Afriky jeden bilion dolarů.

Největší hašišová aféra ve Švýcarsku

Nepřišli do exilu z důvodů politických. Přišli do Švýcarska z touhy po dobrodružství, bohatství, koupit nejdražší auta, přepychové vily v Tessinu, hrát v casinu v Campione. Pohrdli dobrým zaměstnáním, které bylo každému z nás zajištěno. Raději se věnovali zločinu.

Sami drogy nekonsumovali, ale mezinárodně, obchodně rozšiřovali. Musili sí však při svém vzdělání býti vědomi, že svými činy vrhají do neštěstí tisíce konsumentů drog, jejich rodiny, tisíce mladistvých i dětí, ničí jejich zdraví tělesné i duševní, životy i lidské poslání.

Začalo to loňského roku na jaře, když inspektor Y. E. J. Beaulieu z Royal Canadian Mounted Police v Torontu zajistil čtyři osoby z Curychu a jednu z Toronta při podloudné dopravě hašiše. Byly to čtyři vaky v ceně asi 1 mil. kanadských dolarů. To sdělil veřejnosti redaktor Donald Grand v Globe Mail Toronto dne 27. května 1976.

A nyní jsme se dozvěděli další podrobnosti. Jednadvacetičlenná banda, sestávající výlučně z českých emigrantů, dopravovala od roku 1972 do 1976 drogy, v celkovém množství 1 tuny a 50 kg hašiše a 140 kg hašišového oleje, z Maroka přes Španělsko do Kanady. Členové bandy kupovali zboží, skladovali je v tajném úkrytu u Valencie, přepravovali sami i za pomocí svých rodin a dětí. Postiženi nebudou jen pachatelé, kterým soud zhodnotí jejich zločiny, ale nešťastné budou i jejich rodiny, zvláště pokud nevěděly o "zaměstnání" svých manželů a otců.

Co tomu říká zákon? Spolkový zákon o omamných prostředcích z 3. října 1951 a příslušná nařízení z 4. března 1952 a 1. července 1975, rozeznává ve všeobecných ustanoveních látky a preparáty morfia, kokainu, kanabissu, dále jako suroviny opium, makovou šťávu, koka-listy, alkaloidy opia, jejich deriváty a soli, veškeré halucinosní prostředky jako lysergid (LSD 25), meskalin, stimulanty účinného typu amphetaminu, dále veškeré preparáty halucinosních látek.

Článek 19 jasně říká: Kdo nedovoleně alkaloidní rostliny pěstuje, získává z nich omamné látky, tyto zpracovává, vyváží, dováží, převáží, nabízí, rozděluje, zprostředkuje, má ve vlastnictví, kupuje, prodává, financuje nedovolené transporty nebo financování zprostředkuje, kdo umožňuje příležitost k odběru . . . bude potrestán vězením nebo pokutou.

V těžkých případech káznicí nebo vězením při čemž může být toto vázáno pokutou až do 1 milionu franků.

Za těžký případ je považováno, jestliže pachatel věděl nebo musel vědět, že svým činem uvádí do nebezpečí zdraví více lidí, jedná-li jako člen bandy, která se spojila k tomuto nedovolenému činu, nebo jestliže získá obchodem velký obrat nebo nadměrný zisk. V tomto případě bude trest káznicí nebo vězením větší než 1 rok. Zákonodárce udal pro tento případ nejnižší hranici, neurčil však nejvyšší hranici trestu.

Káznice (Zuchthaus) je dle čl. 36 trest. zákona z r. 1937 (ve změně zákona z r. 1950) určena pro nejtěžší trestné činy. Její nejkratší trvání je jeden rok, nejdelší 20 let, v případech, kde to zákon výslovně připouští, až doživotí.

Vězení (Gefängnis) dle čl. 37 je určeno na kratší dobu, od 3 dnů, a pokud to zákon výslovně neurčuje, může být jeho nejdelší trvání 3 roky.

Není jisto zda nebude mít tato hašišová aféra závažné důsledky při hlasování v Bernu o udělování dalších víz k pobytu ve Švýcarsku novým uprchlíkům z Československa.

Dr. B. H.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

27. kolo —

SLAVIA—DUKLA 0:1

Branky: Vízek utekl po pravém křídle, nacentroval před branku a Pelc pohodlně poslal míč do sítě. Slavie nastřelila dvakrát břevno.

SPARTA—BOHEMIANS 0:0

Pražské derby se hrálo bez kanonýrů.

ŽILINA—TRNAVA 1:0

Branka: Vítězný gól vstřelil Chobot po přihrávce Turianika.

BRNO—TEPLICE 3:1

Branky: Kroupovu dělovku brankář Teplic Sedláček sice vyrazil, míč se však snesl k Jarůškovi a Brno vedlo 1:0. Pešice kopal rohový kop, míč šel přesně na Kroupovu hlavu a bylo to 2:0. Na 3:0 zvýšil Hajský a Bříza z Teplic zakončil na 3:1.

SLOVAN—OSTRAVA 3:0

Branky: Masný zahrával rohový kop a Haraslín hlavou vstřelil vedoucí gól. Ve druhém poločase dal Slovan rychle dva góly Ondrušem a Novotným.

PLZEŇ—VSS KOŠICE 3:0

Branky: Jelinek po pěkné předchozí kombinaci Rejda Bican získal Plzni vedení a tentýž hráč ještě proměnil penaltu. Minařík z trestného kopu asi z 20 metrů zvýšil na 3:0.

LOK. KOŠICE—TRENČÍN 5:3

Branky: Kozák, Józsa, Moder, Fecko, Pencák Ančič, Kovács, Vl. Rusnák. Nečekaná úroda gólů a promarněná penalta Lok. Košic, ale fotbal jen průměrné úrovně, tak by se dalo charakterizovat utkání obou mužstev.

FRÝDEK-MÍSTEK—INTER 0:0

V tomto zápase Frýdek-Místek neproměnil hned dvě penalty a ztratil cenný bod v zápase, který patřil jim. Inter sehrál nejslabší zápas v tomto roce.

Tabulka po 27. kole

1.	Dukla Praha	54:27	38
2.	Slavie Praha	48:29	34
3.	Inter Bratislava	50:32	34
4.	Brno	44:33	34
5.	Slov. Bratislava	41:31	28
6.	Plzeň	36:34	27
7.	Lok. Košice	51:56	27
8.	Trenčín	37:42	27
9.	Ostrava	32:31	26
10.	Bohem. Praha	28:30	26
11.	Žilina	35:39	26
12.	Teplice	41:44	25
13.	Sparta Praha	36:41	25
14.	Trnava	22:44	22
15.	Frýdek-Místek	32:42	21
16.	VSS Košice	32:64	12

★

II. liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

25. kolo —

Kladno—Ban. Bystrica 1:2
Martin—Jablonec 1:0
Třinec—Bardejov 1:1
Pov. Bystrica—Prešov 0:1
Vítkovice—Děčín 1:0
Příbram—Děčín 2:1
Bohumín—Nitra 2:1
Michalovce—RH Bratislava 0:1

Prvních šest týmů v tabulce

1.	Prešov	50:15	42
2.	Ban. Bystrica	47:16	39
3.	Bohumín	34:19	31
4.	Jablonec	40:24	30
5.	Třinec	33:26	29
6.	Příbram	30:26	28

★

FINÁLE ČS. POHÁRU V KOPANÉ

Teplice—Lok. Košice 1:2

Branky: Z bleskového protiútoku Košic dostal míč Fecko, našel nabíhajícího Kozáka, který utekl obraně a nastřelil tyč, odražený míč pak poslal Ujhely do sítě — 0:1. Minutu na to teplický Štarch vyrovnal. Moder vydřel míč v poli, skvěle se uvolnil, našel Jozsu, který místo střely ještě přihrál nabíhajícímu Ujhelymu a ten podruhé skóroval. Lok Košice získala Československý pohár zaslouženě. Utkání se v Praze na Letné konalo před návštěvou 2000 diváků.

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

Jugoslávie—Rumunsko 0:2

★

MISTROVSTVÍ SVĚTA V HOKEJI VE VÍDNI

Skupina o 1.—4. místo

ČESKOSLOVENSKO—SSSR 4:3 (3:0, 1:3, 0:0)

Branky: Martinec, J. Novák, Holík, Nový — Charlamov, Michajlov, Balderis.

Sestava Československa: Dzurilla (Brno) — Machač (Brno), Pospíšil (Kladno), Bubla (Litvínov), Kajkl (Plzeň), Chalupa (Jihlava), Dvořák (Č. Budějovice) — Martinec (Pardubice), Nový (Kladno), Ebermann (Plzeň) — J. Novák (Pardubice), Hlinka (Litvínov), Jiří Holík (Jihlava) — M. a P. Šťastní (Bratislava), Pouzar (Č. Budějovice). Byl to zápas vynikající úrovně, především nasazením a bojovnosti obou mužstev. Čs. tým měl výbornou první třetinu z hlediska kázně ve hře. Ve druhé třetině se čs. hráči dopustili chyby, přijali tempo soupeře, nestačili střídat rytmus hry, více ji rozdrobit. V závěru důsledným bráněním střední třetiny a plněním všech úkolů výsledek uhájili. Velký podíl na tom měl i vynikající výkon Dzurilly a mistrovský výkon Nového pětice. Čs. celek podal zatím na MS nejlepší výkon a vítězství si zasloužilo.

KANADA—ŠVÉDSKO 7:0
(3:0, 3:0, 1:0)

Kanad'ané podali dobrý výkon, rozhodně nejlepší ze všech zápasů. Byli velmi důrazní v obraně a podařilo se jim soupeře zlomit úvodními brankami. Švédové na soupeře nestačili, obrana byla děravá jak řešeto.

ČESKOSLOVENSKO—ŠVÉDSKO 2:1
(0:0, 0:0, 2:1)

Branky: Martinec, Ebermann — Jax. Čs. tým se ujal vedení v 47. minutě gólem Martince. Švédové vyrovnali v 56. min. z přesilovky za vyloučení Nového. Minutu poté ze sólového úniku z jistotou zavěsil Ebermann. Potom měl velkou šanci Nový, ale z metru vystřelil vedle. Čtyřicetivteřinovou power play Švédů čs. tým ubránil, dokonce byla i možnost přidat třetí gól do prázdné branky soupeře. To už byl ale závěr velkého a dramatického boje, v němž čs. hráči přece jen prokázali větší hokejové umění, vydrželi zápas nervově a zaslouženě vyhráli.

SSSR—KANADA 8:1
(1:1, 4:0, 3:0)

Sovětský tým podal znovu velmi dobrý výkon, všechny tři pětky postupně rozkládaly kanadský tým. Kanad'an Vail (Atlanta Flames) byl vyloučen do konce zápasu a 10 minut hrála Kanada jen o čtyřech, což mělo na další průběh hry zřejmě rozhodující vliv.

KANADA—ČESKOSLOVENSKO 8:2
(2:0, 2:2, 4:0)

Branky: P. Esposito 2, Paiement 2, Merrick, Eblis, Larouche, McKechnie — Hlinka, Holík. Kanad'ané vyrukovali s osvědčenou taktikou zastrašování, metodou bezohledných zákroků rozbili v úvodní třetině čs. hru a navíc dosáhli i dvou důležitých branek. V dalším průběhu se soustředili na důslednou obranu, využili dokonale rychlých protiútoků a důrazné střelby, která byla nejcennějším aktivem výkonu Kanad'anů. Výsledkem bylo nečekaně vysoké vítězství Kanady a hořká pilulka na konci MS pro Československo.

ŠVÉDSKO—SSSR 3:1
(1:1, 2:0, 0:0)

Švédové i ve druhém utkání zvítězili nad SSSR a dopomohli tak Československu k získání zlatých medailí. Vynikající výkon podal brankář Högosta a R. Eriksson, autor tří gólů.

Skupina o 5.—8. místo

USA—NSR 4:1 (1:1, 3:0, 0:0)

Američané hráli jednodušeji, rychleji, měli přímější tah na branku. O svém vítězství rozhodli mezi 25.—29. minutou, kdy dali tři branky.

FINSKO—RUMUNSKO 14:1
(3:0, 6:1, 5:0)

Kdyby byli Finové ještě přesnější ve střelbě, asi by dosáhli rekordního vítězství na celém šampionátu.

RUMUNSKO—USA 5:4
(1:0, 4:1, 0:3)

Za stavu 5:2 byl v předposlední minutě vyloučen Rumun Nistor. Americký trenér Mariucci odvolal brankáře Currana, z přesilovky 6 na 4 dosáhl tým USA branky a vzápětí vstřelil další, ale to už do konce zbývalo pouhých dvanáct vteřin. Mužstvo USA se scvrklo na pouhých 14 hráčů a dva brankáře.

FINSKO—NSR 7:2
(4:0, 0:2, 3:0)

Finové předčili hokejisty NSR v přesnosti kombinace i střelby, a to bylo rozhodující.

USA—FINSKO 3:2
(0:0, 2:1, 1:1)

Američany nezlomila nešťastná první branka, inkasovaná při vlastní přesilovce, naopak je vyburcovala k iniciativě a zaslouženě zvítězili.

NSR—RUMUNSKO 3:2
(1:0, 1:2, 1:0)

Němci si pojistili tímto vítězstvím účast svého mužstva na MS 1978 v Praze a zpečetili osud rumunského nováčka.

Konečná tabulka MS

1.	Československo	54:32	15
2.	Švédsko	43:19	14
3.	SSSR	77:24	14
4.	Kanada	47:35	13
5.	Finsko	45:43	10
6.	USA	29:43	7
7.	NSR	23:58	5
8.	Rumunsko	20:84	2

Konečná tabulka ME

1.	Československo	42:18	12
2.	Švédsko	30:10	10
3.	SSSR	50:20	8

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 15. května hrála Sparta doma na Morton West páté ligové utkání s mužstvem Lightning (Poláci).

Sparta—Lightning 4:0
(rezervy)

Celý první poločas měla Sparta neplodnou převahu, scházelo zakončení a bylo až trestuhodné co dokázal útok Sparty spálit. Deset minut před koncem prvého poločasu nastal prudký liják s kroupami a v té době dala Sparta gól. V trestném území vystřelil Kuraitis a brankář Lightning byl bezmocný. Po přestávce bouřka ustala a Sparta začla náporem. Střela Brennana zblízka znamenala vedení 2:0. Dosažený gól mužstvo Sparty ještě více povzbudilo a její tlak ještě narůstal. Důsledkem toho byla další branka v síti soupeře a jejím autorem byl opět Brennan. Poslední čtvrtý gól dal Jožka Příkazský, když brankáři vypadl míč z rukou a on jej pohodlně dorazil do branky Lightning. V brance nastoupil Vlčanský, který ještě není v pořádku, aby mohl nastoupit v útoku a chytal víc než spolehlivě. V obraně byl bez konkurence nejlepší Pleticha, který i neustále tlačil útok vpřed. K němu se řadí výkonem Vašek Příkazský, v prvém poločase i Bartůněk. Nic nezkazil a dobře hrál i Veselý s Duhmem. V záloze dřel Minařík a Soldato, oba byli takovým hnacím motorem Sparty. Své uhrál Kuraitis, Vymyslický a Králik. V útoku se dařilo Brennanovi a bojovnému Jožkovi Příkazskému. Manažérovi Kopovi schází k úplné spokojenosti ještě dobrý, stálý brankář a Vlčanský zpět v útoku. V rezervě Sparty se tvoří pěkná parta, která hraje pohlednou kopanou, kde se kloubí zkušenost starších s nadšením mladých. V příštím zápase čeká Spartu každoroční rival na prvenství rezerv v celé soutěži, tým Maroons.

Sparta—Lightning 3:1

První mužstvo Sparty nastoupilo v tomto složení: brankář Pospíšil — Graham, Keller, Okincicas, Swearingen — Fajkus, Girard, Tsoukalas — Cribari, DiBernardo, Hall. Sparta měla od začátku mírnou převahu, její útoky však končily na hranici malého vápna. Scházel důraz a vtip v koncovce. Soupeř z nevinného útoku nastřelil tyč, zmatek v obraně Sparty nastal veliký, když nikdo nedokázal míč odkopnout a ten nakonec skončil v síti Sparty. Velkou šanci na vyrovnání měl ještě Girard, ale minul. Ve druhém poločase na-

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ

VIC TĚŠÍNSKY

Telefon: 749-4422

Jax Realty

6531 W. Cermak Rd., Berwyn

INVESTICE — PŮJČKY

Dlouhá léta zkušenost

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

● MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

stoupil Maňásek na pravé křídlo a Bricksi na levé. Tyto změny prospěly, nebot' útok Sparty byl rázem nebezpečnější a před brankou soupeře důslednější. Bricksi utekl a přihrál nabíhajícímu Karlu Fajkusovi, ale jeho střela šla vedle pravé tyče do autu. V 60. minutě z pravého křídla prudce vystřelil Maňásek a DiBernardo jeho střelu překrásným způsobem dorazil do branky Lightning. Sparta vyrovnala na 1:1 a její nápor neustále zesiloval. Maňásek byl ve vyložené šanci faulován, penaltu kopal unavený K. Fajkus a jen nastřelil břevno. Soupeř dokázal nastřelit další tyč a Okincicas vykopával jistý gól z prázdné branky. V 77. minutě unikl Hall a dal vedoucí gól podle vyběhnutého brankáře Lightning. Minutu před koncem utekl Maňásek, vystřelil, jeho střelu dvakrát obránci soupeře odkopli, ale jen k nohám dobíhajícího Halla a ten jistou střelou po zemi k levé tyči zakončil skóre na 3:1. Sparta si vítězství opravdu zasloužila, hlavně za lepší hru ve druhém poločase, která nakonec rozhodla, že dva body zůstaly Spartě. V brance podal jistý výkon Pospíšil. Obrana hrála též dobře. V záloze toho nejvíce naběhal a uhrál Karel Fajkus, který dřel do úmoru (až na tu nešt'astnou penaltu). Střelecky se prosadil malý Hall, který prokázal hodně chladnokrevnosti. V útoku byl výtečný DiBernardo, kterému bylo 21 let a zahrál velký zápas. Výborně si vedl Maňásek i Bricksi. Žalostný výkon předvedl Tsoukalas.

Vítěznou neděli Sparty dovršila ještě spart'anská mládež, vedená Lád'ou Gajdou. Žáci do 12 let porazili Wings 2:0, starší žáci do 16 let zvítězili nad Vikings 9:0, starší žáci A do 16 let vyhráli s Northbrook 7:0 a junioři nad Rams 2:1.

Příští zápas hraje Sparta v neděli na Hanson s mužstvem Maroons (Italové). V tomto zápase bude úspěchem, když se Spartě podaří získat bod a k tomu ji mohou pomoci hlasivky našich fanoušků.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, nebot' Sparta je věčná.

POK

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

PO VÍDEŇSKÉ ZLATÉ

Scénář vídeňského mistrovství světa v ledním hokeji by si dramatičtěji nevymyslel žádný scénárista. První část šampionátu například obhájci titulu světového šampiona, reprezentanti Československa, působili dojmem, že letos jim titul unikne. V druhé části se však dokázali výborně vypořádat s mužstvy Sovětského svazu i Švédska, a ještě před závěrem mistrovství byli považováni takřka za jisté vítěze. Do průběhu šampionátu však v závěru zasáhli zcela nečekaně Kanad'ané, jimž se věřilo snad ještě méně na americkém kontinentě, než v Evropě. Mužstvo Kanady, složené převážně z hráčů týmů, jež v jednotlivých divizích Národní hokejové ligy obsadily poslední místa, po vítězství nad Švédy 7:0 rozdrtilo také favorizované Československo 8:2. A tak se stalo, že vídeňské drama končilo skutečně až s posledním hvizdem hlavního rozhodčího závěrečného zápasu Švédsko—Sovětský svaz. Trochu nám to připomnělo pražský světový šampionát z roku 1947, v němž se už rovněž pochybovalo o vítězství Československa, ale průměrné Rakousko zvítězilo nad Švédskem a rozhodlo tak o tom, že titul zůstal v Praze. Ve Vídni to byli naopak Švédové, kteří vítězstvím nad Sovětským svazem zajistili stříbrné medaile sobě, a zlaté československému celku. Pouze bronzové medaile zbyly na favorizovaný celek Sovětského svazu. Poznamenejme však, že patrně největším překvapením byla ve Vídni Kanada, která obsadila 4. místo a skončila pouze o dva body zpět za vítězným Československem. Kanada byla schopna sestavit řadu lepších mužstev, než jaké ji reprezentovalo ve Vídni. Ještě v těchto dnech se však dohrává na americkém kontinentě Stanleyho pohár, jenž je pro zdejší příznivce hokeje největší událostí. A tak se stalo, že do Evropy odjížděli na světový šampionát hráči nejslabších týmů, které se do Stanleyho poháru z Národní hokejové ligy ani neprobojovaly. O to nečekanější je pro americkou a kanadskou sportovní veřejnost čestný úspěch kanadského reprezentačního týmu ve Vídni. V každém případě se prokázalo, že účast kanadských profesionálů na mistrovství světa vrátí světovému hokeji skutečně světovou tvář. Těžké je však řešení otázky — jak to udělat, aby na světový šampionát přijeli skutečně nejlepší kanadští hráči? Nechme stranou otázku, kdo nese hlavní podíl viny na skutečnosti, že země kolébky hokeje se v posledních letech světového dění nezúčastňovala. Kanada si však pevně zafixovala průběh svých nejvyšších profesionálních soutěží, a časově je bude těžko dávat do souladu s kalendářem evropských hokejistů. K oboustranně přijatelnému řešení by však mělo dojít především v zájmu hry samotné. Za stávající situace byl přední kanadský hokejový činovník Eagleson terčem kritiky, že vlastně hazarduje se jménem kanadského hokeje. Hráči finalistů Stanleyho poháru, Montreal Canadiens a Boston Bruins, zase v pondělí na tréninku kroutili hlavami nad otázkou úrovně vídeňského mistrovství světa, když nejlépe věděli, jak na kanadské poměry málo kvalitní tým nakonec jel reprezentovat Kanadu do Vídně. A souzvučně říkali, že když kanadští reprezentanti skončili pouhé dva body za držitelem titulu, musel by titul skutečných světových šampionů patřit spíše vítězi Stanleyho poháru.

Prohlášení předsednictva SVU:

1. Nepolitičnost SVU a lidská práva: Základní článek 2. stanov SVU ukládá společnosti nepolitičnost, a předsednictvo SVU od začátku trvalo na uplatnění této zásady. Nechtěli jsme vnášet do SVU spory politických stran ani usurpovat činnost organizací, které reprezentují exil politicky. Ovšem ochrana lidských práv není záležitostí pouze politickou — citovaný článek stanov nám ukládá zároveň péči o udržování svobodné československé kultury. Proto si SVU již v roce 1967 dobře všimla úsilí českých a slovenských spisovatelů za svobodu projevu a zrušení cenzury a vydala tehdy prohlášení "Sloboda pre všetkých", které bylo otištěno ve Zprávách SVU září-říjen 1967. Stejně se SVU po invazi v srpnu 1968 pokoušela pomoci uprchlíkům z Československa v rámci svých omezených možností. Poslední sjezd SVU ve Washingtoně v srpnu 1976 přijal jednomyslně "prohlášení o nutnosti prohloubit tvorbu, výzkum a šíření myšlenek".

Ve smyslu této tradice vydalo předsednictvo SVU v únoru 1977 "prohlášení SVU k Chartě 77". (Prosíme členy výboru SVU, aby se postarali o to, aby se jejich přátelé a známí, po př. celá krajanská veřejnost dověděla o znění obou prohlášení SVU.)

2. Sympozium o Františku Palackém k stému výročí jeho smrti, které se konalo v souvislosti se sjezdem SVU v sobotu, dne 14. srpna 1976 na Georgetown University ve Washingtoně: V souvislosti s tímto sympoziem se v poslední době objevily v krajanském tisku věcně nesprávně informované články s názvy "Cause celèbre" nebo "Vánoční zamyšlení", v nichž bylo tvrzeno, že se prý "SVU zamýšlela nad svou nepolitičností a přizvala k rokování i kandidáty komunistických věd z Československa"; v jednom článku bylo dále uvedeno, že "zájezdy kandidátů komunistických věd bude společnost ovšem muset finančně podpořit". Ani jedno ani druhé tvrzení se nezakládá na pravdě.

Ač se sympozium konalo v souvislosti se sjezdem SVU na Georgetown University, bylo připraveno referentem samostatné americké organizace "Czechoslovak History Conference", která se skládá z početné skupiny historiků, převážně rodilých Američanů; po delším jednání v letech 1975 a 1976 se konference připojila k SVU, zůstala však organizačně samostatná.

V minulosti se organizátoři vědeckých sjezdů ani nepokoušeli o přednášky z Československa; předsednictvo nemělo příčiny k tomu, aby byla provedena změna této praxe. Předseda sympozia o Palackém, který jako všichni předsedové sjezdových sekcí měl volnou ruku v přípravě sympozia a ve výběru řečníků, pozval však několik účastníků z Československa beze zmínky o SVU, jen s tím, že se sympozium bude konat na americké universitě, a že jde o nepolitickou záležitost. Někteří z pozvaných mu zaslali svá písemná pojednání. Je zřejmé, že o dosavadní praxi SVU nevěděl. O pozvání účastníků sympozia z Československa se předsednictvo SVU dovědělo až těsně před tiskem programů. Záležitost byla zařazena na program schůze výboru SVU, který zasedal v pátek večer, dne 13. srpna 1976.

Po důkladném uvážení záležitosti výbor dospěl k názoru, že přednášky budou muset být předneseny, poněvadž byly vyžádány předsedou sympózia. Opak, zdůvodněný faktem, že pocházejí z komunistického Československa, by byl jasně politickým rozhodnutím a byl by nám způsobil nenapravitelné škody v americkém akademickém světě. A k tomu by se dalo tvrdit, že tím první porušili vlastní "prohlášení o nutnosti prohloubit svobodnou tvorbu, výzkum a šíření myšlenek" ze dne 12. srpna 1976. Výbor však zároveň doporučil předsednictvu, aby na budoucích sjezdech upozornilo předsedy přednáškových sekcí, že chce být informováno v případě, že by plánovali pozvání přednášejících ze zemí "za železnou oponou". Přednášky byly na sympoziu přečteny v 10-minutových výtazích a jak obsahem, tak kvalitou byly pokládány za naprosto nezávadné. Nikdo z účastníků z Československa nepřijel, aby se osobně zúčastnil sympozia; přečteny byly výtahy z příspěvků těchto účastníků: Josef Hanzal, Jaroslava Hoffmannová, Aleš Chalupa, Fr. Kutnar, Alena Šubrtová a V. Žáček

* * *

Předseda SVU, dr. Miloslav Rechcígl, poslal prezidentu Carterovi dopis, v němž mu vyjadřuje vděčnost za obranu práv člověka na důstojný život kdekoli na světě a za zdůrazňování povinnosti všech vlád dodržovat závazky, dané vlastnímu lidu a potvrzené v mezinárodních dohodách. Dr. Rechcígl v dopise připomněl, že SVU sleduje vývoj v Československu, a že vyjádřila obavy o ztrátu lidských práv v této i v mnoha jiných zemích ve své rezoluci ze 14. srpna 1976. SVU si je vědoma, že československý případ pouze ilustruje akutní nebezpečí, jemuž čelí dnešní svět, a naléhá na všechny lidi dobré vůle, aby se stavěli za základní lidská práva kdekoli na světě.

Poslední události v Československu dodaly této výzvě na naléhavosti, zvláště když jsme přesvědčeni, že jakmile dovolíme násilím umlčet odvážné hlasy, bojující za lidská práva, utrpí naše vlastní svoboda a civilizace. Dr. Rechcígl dále poznamenává, že prohlášení prezidenta Cartera nás povzbudila. Byla v nich podle pravé americké tradice znovu potvrzena základní víra Spojených států v lidská práva jako základ vlády. Předseda SVU v závěru dopisu požádal prezidenta Cartera, aby pokračoval v plné podpoře těch, kteří bez ohledu na vlastní bezpečnost a životy bojují za lidská práva. Aktivní podpora této věci ze strany Spojených států je jedinou nadějí signatářů a stoupenců "Charty 77".

V odpovědi, odeslané doktoru Rechcíglovi jménem prezidenta Cartera, je zdůrazněno pevné přesvědčení amerického prezidenta, že utváření americké zahraniční politiky se má zúčastnit americký lid.

TS—SVU

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

'Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

LETOŠNÍ

XIV. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

BUDE

22.—26. ČERVNA 1977

NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

Gu.4-1118

MARINA'S
BEAUTY SALON

Home of the finest permanent waving

Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.

6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Páté československé křesťansko-demokratické symposium ve Švýcarsku

Od pátku 29. dubna do neděle 1. května se konalo ve švýcarském Wislikofen nedaleko malebného lázeňského městečka Zurzach na Rýně páté křesťansko-demokratické symposium Studijní skupiny Československého svazu křesťanských pracujících Švýcarsko — ČSKP. I přes krajně nepříznivé počasí — vytrvalý déšť, mlhy a místy i povodně, sjelo se na tuto významnou kulturně politickou událost celkem na sto krajanů různých politických orientací, a hostí několika národností, a to nejen ze Švýcarska, ale i z Holandska, Francie, Itálie a Německé spolkové republiky. Tři dny zde přednášeli a diskutovali odborníci o politických problémech ve vlasti i ve světě. Ústředním tématem Symposia byla pochopitelně nadcházející **konference v Bělehradě — a Charta 77**, její různé aspekty, dopad na světové veřejné mínění i represivní postup úřadů proti jejím signatářům. Zajímavé exposé na toto téma přednesl redaktor vysílače Deutsche Welle dr. R. Ströbinger, který zdůraznil, že existence Charty a její ohlas otřásly postavením čelných představitelů československého režimu v očích Moskvy. Se zájmem byly vyslechnuty také další zasvěcené přednášky, jejichž tématická paleta byla vskutku bohatá: Přednáška prof. Hanzalové o Karlu IV. jako křesťanském politikovi 14. století; dr. Levého o deformovaných informacích v Československu a metodách znásilňování pravdy v cenzurovaných sdělovacích prostředcích; dr. Štěpánka o politické polarizaci československé společnosti s četnými retrospektivními pohledy na kritická údobí našich moderních dějin, jakými byly Mnichov, světová válka, únor 1948 a rok 1968; dr. Kovala o postavení křesťanů v Sovětském svazu; J. Ehrlicha o problému ochrany lidských práv mezinárodními organizacemi. Do společného mlýna přispěl svým zrnkem také švýcarský host dr. Hans Theiler, který je předsedou národohospodářské komise švýcarské křesťansko-demokratické strany a šéfredaktorem listu "Vaterland". Přednášel o situaci ve světovém hospodářství a východiscích ze soudobé deprese.

Jak se už stalo tradicí na těchto každoročních symposiích, největšímu zájmu se těšila pódiová diskuse, řízená předsedou Svazu ing. Husákem, v níž četné dotazy posluchačů zodpovídaly povolané osoby: Bývalý ředitel čsl. vysílání Svobodné Evropy, dr. Jaroslav Pecháček, zhodnotil prvních sto dnů Carterova prezidentování; místopředseda Křesťansko-demokratické Unie pro střední Evropu a pracovník mezinárodního studijního střediska Světové Unie křesťansko-demokratických stran — bývalý poslanec dr. Bohumír Bunža z Říma — vyložil posluchačům složitou a ne právě optimistickou politickou situaci v soudobé Itálii; ředitel pařížské kanceláře Organizace porobených evropských národů, Edmund Řehák, analyzoval poměry v současné Francii; dr. Heidler z Mnichova rozebral situaci v Československu na poli náboženského života a ing. Pinďák z university v Rotterdamu přehledně popsal východní vztahy hospodářské. Velkou pozornost upoutalo vystoupení ruského hosta — disidentského sochaře Ernesta Neizwestného, který nyní žije ve Švýcarsku. Situaci v Sovětském svazu označil obecně za špatnou a poukázal na to, že sovětské společnosti chybějí morální i materiální perspektivy. Zabýval se rovněž nedostatkem tvůrčí svobody umělců, disidentským hnutím, nacionalismem neruských republik a zodpověděl řadu dotazů.

Zasloužený zájem vzbudil příspěvek polského hosta Konrada Sieniewicze, generálního tajemníka Křesťansko-demokratické Unie pro střední Evropu, který zejména osvětlil současnou situaci v Polsku. V podobné rozpravě dominovala opět Charta 77 a otázka konference v Bělehradu.

Všichni diskutující poukazovali na to, že právě v době nadcházející konference v Bělehradu mají podněty, vyplývající z dokumentu Charty 77, mimořádný význam. Zdůraznili nutnost důsledné obhajoby základních lidských práv a klíčových svobod, mezi které rozhodně patří na první místa svoboda náboženského vyznání, svoboda výměny informací a svoboda pohybu. Práva pracujících je třeba spojovat s právem na stávku, manifestaci a demonstraci, a na svobodnou volbu povolání a pracoviště. Helsinská dohoda má být posuzována jako celek. Vloni ustavená Čsl. pracovní skupina křesťansko-demokratické strany Švýcarska CVP, která se na letošním Symposiu ČSKP plně podílela, vypracuje ke konferenci v Bělehradě zvláštní memorandum, které dá k disposici příslušným oficiálním místům.

Chvílí ticha a povstáním uctili účastníci Symposia památku profesora dr. Jana Patočky.

K Symposiu došly pozdravy z řad krajanů i od významných švýcarských křesťanských demokratů: — od předsedy švýcarských křesťanských odborů dr. Casettiho a od generálního tajemníka křesťansko-demokratické strany dr. Fagagniniho. Mimořádnou pozornost vzbudil pozdravný telegram, který Symposiu poslal sekretář Světové Křesťansko-demokratické Unie Angelo Bernassola z Říma.

Třídenní rokování probíhalo v příjemném prostředí renovovaného a modernizovaného kláštera z 11. století. Přesto, že velká většina času byla věnována přednáškám, výkladům a diskusím, našla se v sobotu večer i chvíle pro družné posezení u švýcarského červeného vína, nad kterým zazněly české a slovenské národní písně. Všichni účastníci symposia se v neděli odpoledne rozešli s přesvědčením, že za rok se sejdou znovu, již po šesté, a pravděpodobně opět ve švýcarském Wislikofen. H.

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky v obrábění kovů; pozorně snaživé rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

OUR HEARTIEST CONGRATULATIONS TO OUR
BELOVED SON, BROTHER, UNCLE AND FRIEND

JUDGE JAMES J.

Chrastka

Was duly sworn in by Circuit Court Judge Donald J. O'Brien to the Circuit Court of Cook County of Illinois on May 13, 1977.

Judge James J. Chrastka served on various committees while a member of the Chicago Bar Assoc., Bohemian Lawyers' Assoc., West Suburban Bar Assoc., and the Illinois State Bar Association.

A practicing attorney for the past twenty years with law office at 3903 Oak Park Ave., Stickney, Illinois; An expert in Civil and Criminal Law, was admitted to practice before the Illinois Supreme Court in 1956.

A graduate of DePaul University College of Law, Former Assistant State's Attorney and former Attorney for Stickney, Illinois.

MAY THE GOOD LORD BLESS YOU WITH GOOD HEALTH, HAPPINESS AND SUCCESS IN YOUR NEW APPOINTMENT

ARE THE SINCERE WISHES OF:

KLARA KLEMENT, mother;
KLARA HAVLICEK, sister; nieces and nephew;
MARTIN & HERMINA ONDRUS, ROSE SUCHMAN, JOHNNIE and TILLIE ONDRUS, friends

Výtisk časopisu "Musejník" z r. 1900 už máme

Předběžná poznámka o anglické svatováclavské koledě

Je třeba uvítat zájem o osudy anglické písně "Good King Wenceslas", které představuje jeden z dosud ne zcela objasněných článků v historii anglicko-českých literárních a šíře kulturních vztahů. Úvaha otištěná v Hlasu Národa (roč. II. č. 16) dne 16. dubna 1977 nezůstane bez odpovědi ze strany Vydavatelství Velehrad. Předběžně jen několik poznámek:

Časopis českého musea není Popelkou v amerických knihovnách, neboť je cílem slavistických departmentů, a zvláště těch, kde jsou česká nebo slovenská studia, aby byl v jejich knihovnách. Je proto i v knihovně Chicagské university. Zmíněný článek J. Kalouska, který vyšel v tomto musejním časopisu, není vhodný k otištění, neboť není "přesným pojednáním" o vzniku písně, jak se domnívá autor článku v dubnovém čísle Hlasu národa, nýbrž sledem několika postupně zpřesňovaných poznámek. Rovněž Ottův slovník už dnes zdaleka není zdrojem poznatků o činnosti V. A. Svobody, neboť zatím vyšly další příspěvky (a také nepatří vzdor jinak přísné rudé censuře — k zakázaným knihám). Pravda ovšem je, že je potřeba shrnout a snad i prohloubit dosavadní závěry na toto téma, zvláště také o původci anglického textu Johnu M. Nealovi, který nezemřel krátce po vydání "kancionálu z r. 1850", ale až v roce 1866.

Vydavatelství Velehrad chce vyhovět výzvě obsažené v uvedeném článku i potřebě pokročit ve studiu otázek nakupených kolem svatováclavské koledy a zajistí v brzké budoucnosti publikaci žádaného příspěvku.

ský

Komunistická revue

PROTI NEUTRALITĚ ČESKOSLOVENSKA

Edmund Řehák:

V "Závěrečném aktu" Helsinské konference bylo také vyhlášeno právo všech národů na neutralitu. Pražská komunistická revue "Historie a vojenství" (č. 2, 1976, str. 60-72) se k otázce československé neutrality vrátila obsáhlým článkem pod názvem "Nutnost zabezpečení obrany socialismu a revizionistická koncepce neutrality". Samozřejmě jen proto, aby takové právo pro Československo popřela a vyvrátila. Z hlediska KSČ — vrtichvosta Kremlu, je to pochopitelné. Od začátku svého bolševického založení byla v cizích službách a zájmy či národní tužby lidu v Československu jí byly vždy cizí.

Příklad sousedního Rakouska, jeho svobodný vnitropolitický režim, veliký rozmach hospodářský, kulturní a sociální, jakož i jeho zvýšená mezinárodní prestiž jako neutrálního státu, nutně ovlivňoval politické myšlení v podmaněném Československu. Dokladem toho byly úvahy za "Pražského jara", kdy už bylo možné vyjadřovat se svobodněji, a potom soustavné volání po neutralitě při invasi Rudé armády. Vyhlášení, obsažené v "Závěrečném aktu" z Helsink myšlenku neutrality v Československu jen ještě posílilo. Dokladem toho je právě "rozbor" otázky jak ho ve zmíněné revui provedli soudruzi Ilja Žáček a František Buřinský.

Leninsko-marxisticky proti neutralitě

V třístránkovém úvodu se zabývají tím, jak "realizace přijatých zásad a ujednání z Helsink" (rozuměj ve smyslu tlumočeném Moskvou) "si vyžaduje velké úsilí, překonávání obtíží a překážek, postavených do cesty silami, které si nepřejí mír a uvolnění napětí". Dospěli tak k názoru, že útoky proti socialistické zákonitosti vystupovaly "v krizovém vývoji ČSSR" m.j. i ve formě požadavku neutrality. A tomuto požadavku vytýkají "vyhraněný nacionalismus", "více-méně zamaskované kritiky spojenectví s SSSR", dále "vyprovokované svedení obyvatelstva sdělovacími prostředky v rukou oportunistů a antisocialistů, které vyústily v otevřený antisovětismus". Koncepce a požadavek neutrality prý dostal "širší podporu ze sociálního prostředí maloměšťáckých a dezorientovaných vrstev". Vyvozují z toho, že proklamace o možnosti neutrality čs. státu nebyla než "dalším postupným krokem na cestě k roztržce s bratrskými socialistickými zeměmi, který měl v konečných důsledcích vymanit Československo z dalších socialistických perspektiv". Ba i v armádě se našli "revizionisté" a Marxovi a Leninovi (či naopak), budiž žalováno, že se "nerozpakovali používat ani těch nejšpinavějších lží", říkají Žáček a Buřinský. Vždyť prý na př. "poukazovali na nerovnoprávnosti jednotlivých účastníků" v tak zv. obranné alianci "Varšavského paktu". Revisionisté se dokonce odvážili tvrdit, že "přijetím neutrálního statutu by se automaticky snížily výdaje na armádu" a že "neutralita nás zbaví problému zavlečení do války, která by nebyla vedena na našem území". Není tedy divu, že Žáček a Buřinský, či ti, kdo jim řádky nadiktovali, vidí v takové argumentaci jen "nejvulgárnější formu antikomunismu".

Na jedné straně vrtichvosti, na druhé lid...

Samozřejmě, v marx-leninské dialektice to už ani není jinak možné; všechno má, všechno musí mít svoje "třídní důvody". Tedy i myšlenka neutrality pro Československo má svoje "třídní, sociální a gnoseologické předpoklady". Čili nositelé koncepce neutrality pocházejí buď "přímo z řad poražených vykořisťovatelských tříd a jejich přisluhovačů", nebo "z čs. maloburžoazie" či dokonce "pod vlivem zahraničněpolitických komponent z řad tak zv. demokratického socialismu". A s kusem hněvivé lítosti je konstatováno, že "ideově teoretickým východiskům se nevyhnuli ani revizionisté v ČSLA", kteří se rovněž "pokoušeli zpochybnit platnost marxisticko-leninského učení o válce a armádě". K těm, jak krásně řečeno "gnoseologickým předpokladům" prý tudíž patří i "dilentantismus ve vojensko-strategických otázkách". K sociálním zdrojům požadavku neutrality prý dále patří "kvalifikovaná zrada zájmů pracujících mas". Její propagace, zřejmě doma i v exilu, má prý "jen popřít nebezpečí imperialistické agrese". Proto budiž prohlášeno, rozhodně a slavnostně, že "koncepce neutrality ČSSR je zcela nepřijatelná"!

Z celého toho mnohomluvného dokazování a přesvědčování vyplývá zcela zřetelně jen jeden závěr: vzdor rudoarmějskému "zglajchšaltování" poměrů v Československu, myšlenka neutrality je tam stále živá a to nejenom mezi myslícím civilním obyvatelstvem a mládeží, nýbrž i ve vojenských kruzích. Je nesena touhou po východisku z otrokářského systému osobního nevolnictví a politické a kulturní poroby. Jen toto jsou ty skutečné sociální, čistě humánní zdroje myšlenky československé neutrality. Je dokladem, že ani ohavný policejně-politický a okupační režim nemůže vyrvat z myslí a srdcí lidu jeho tužby a city. Kdežto o rudých vrtichvostech je už dávno známé že "pánovi i důtky lížou"...

Odborné síly opouštějí Ulster

Belfast. — V Severním Irsku násilnosti a terorismus pokračují dále; od roku 1969 tam bylo následkem teroristických akcí zabito celkem 1750 lidí. Irští protestanté jsou méně než kdy jindy ochotni respektovat občanská práva katolické menšiny.

Za těchto okolností mnozí lidé, kteří si to mohou dovolit a jichž by proto tamní ekonomie nejvíce potřebovala — odborní dělníci, učitelé, inženýři, obchodníci, podnikatelé a mladí manželé — se raději stěhují do ciziny, aby mohli žít v klidu a bezpečí. Za posledních osm let se jich vystěhovalo už na 70,000, tedy každý dvacátý obyvatel Severního Irska; z toho 16,000 jich vyemigrovalo do Kanady, Austrálie a Nového Zélandu, 50,000 jich odjelo přes vodu do jiné části Británie a ostatek se vystěhoval do jižního Irska. Protože podle stavu věcí terorismus může v Ulsteru trvat ještě dalších deset let, zřejmě ještě mnohé ekonomicky významné osoby opustí tuto zemi k její velké škodě.

Na úterý 3. května 1977 vyhlásili protestanté v Sev. Irsku generální stávku na protest proti všem dosavadním násilnostem, avšak — jak se zdá — většina pracujících na výzvu ke stávce nereagovala a přišla do práce.

—1937— 18. KVĚTNA —1977—

40

UCTIVĚ SRDEČNÉ BLAHOPŘÁNÍ

DP. KARLU KOLKOVI, O.S.B.,

kaplanu U.S. námořnictva,
převorovi a faráři osady sv. Prokopa v Chicagu,

u příležitosti jeho rubínového jubilea kněžství, hojnost zdraví a Božího požehnání mu přeje a vyprošuje

JEDNOTA ČS. ORLA V CHICAGU, ILL.

KAREL CHROBÁK
PAVEL SVAČINA
FRANTIŠEK ŠULC
JOSEF JAKUBÍČEK
CYRIL PŘÍKAZSKÝ

JUBILEJNÍ BLAHOPŘÁNÍ

Milovanému veledůstojnému bratrovi,
Otci převorovi od sv. Prokopa v Chicagu

P. KARLU KOLKOVI, O.S.B.,

ústřednímu vzdělavateli Čs. Orelstva v exilu

*

u příležitosti 40. výročí jeho kněžství

za všechnu požehnanou a neocenitelně záslužnou činnost na mnoha pracovních úsecích, všem jeho snahám, přáním a cílům v době přítomné i budoucí vděčně a radostně voláme:

"ZDAŘ BŮH!"

ZA EXILNÍ ČS. ORELSTVO:

DR. FRANTIŠEK HRADIL, starosta;
Ing. VLAD. RICHTER, v zast. tajemník a náčelník;
ANT. SLOVÁČEK, pokladník

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

První dopis, který otevřeli, byl z kabinetu ministerstva vnitra. Ministerstvo odporoučelo charitě Boskově jistého nemajetného sirotka a Jeho Excelence pan ministr Farini nabízel se zaplatit na sirotka 150 lir jednou provždy. Policistům sklesly ruce. Podpis na dopisu, ucházejícím se o charitu Boskovu, byl od téhož ministra, který podpisoval jejich rozkaz o domovní prohlídce. Dvojí činnost, dvojí tvář! Tak jednala tehdejší vláda. Zmateni dopisem ministrovým, zapomněli policisté na další dopisy. A dobře, že zapomněli. Byl právě mezi nimi dopis z Říma, který, kdyby si jej byli ve zlé vykládali, mohl způsobit Donu Boskovi mnoho nepříjemností.

Don Bosko dopis zpozoroval, měl však tolik duchapřítomnosti, že rychle pravil: "Pánové, vidím, jste velice uprášeni, jak se stává při prohlídce. Dovolíte-li, dám vám kartáč. A pak, jste jistě po víc než tříhodinové práci unaveni, je vám horko, neodmítnete, když pošlu pro občerstvení."

Boskovi chlapci skotačili zatím na dvoře, plni strachu o svobodu svého otce, ale když viděli, že se do pokoje Dona Boska nesou láhve a sklenice, pochopili, že se Donu Boskovi podařilo zase vyváznouti lidem, kteří mu přišli škodit.

* * *

Po této domovní prohlídce, která neměla výsledku, domníval se Don Bosko, že je u politických úřadů očištěn od všeho podezření. Ale zklamal se. Za 14 dní, 9. června, o deseti hodinách dopoledne, byla policie opět v ústavě. Don Bosko nebyl na neštěstí právě doma. Komise se pustila do třesoucího se ekonoma Dona Alasonattiho. Komisi tvořili pánové, sekretář ministra Fariniho, inspektor akademie a universitní profesor bohoslovecký. Měli namířeno na dvě věci, vyzkoumat, odkud má Don Bosko peníze na vydržování svého ústavu, a najít něco v knihách, v sešitech a v poznámkách žákovských, z čeho by bylo možno prohlásit vyučování v ústavě Boskově za závadné. Pánové se domnívali, že prameny příjmů salesiánských pocházejí od papeže a od sesazených vladařů italských. Začali se dotazovat Boskova ekonoma napřed velmi vychytrale, potom jej však terorisovali slovy tak nezdvořilými, ano sprostými, že ubohý človíček omdlel. Když se Don Bosko, kterého zatím všude v městě sháněli, vrátil, ležel Don Alasonatti smyslů zbavený na lenošce. Kolem něho stáli bezradně tři vyšetřovatelé, jimž bylo na očích vidět, že se cítí velkými viníky. Don Bosko jim řekl několik pěrných slov, s kterými se jistě nikomu nepochlubili, a pak jim byl k disposici. Kladli mu otázky přesně promyšlené a úkladné, ale jeho odpovědi shodovaly se přesně s odpověďmi ekonomovými: ústav se vydržoval mizernými poplatky nepatrné menšiny chovanců, milodary a úvěrem dodavatelů. O tajných podporách nebylo nikde nejmenší stopy.

Vyšetřování uvázlo na písčině, komise nenašla nijakých důkazů svých domněnek, vyšetřovatelé šli tedy do všech humanitních tříd, zasypali žáky křižovým výslechem, ale dostávali odpovědi velmi správné a smělé. Uvádíme nějaký příklad.

"Kolik znáte monarchistických vlád?"

"Dvojí ,absolutní a konstituční."

"Která je lepší?"

"Všechny způsoby vládní jsou dobré, jsou-li lidé, kteří vládnou dobří."

"Kdo zabil Julia Césara?"

"Brutus."

"Učinil jistě dobře, není-liž pravda, odstraniv tyrana svobody?"

"Nejednal správně, protože poddaný nesmí nikdy revoltovat proti nadřízenému."

"Ale když nadřízený jedná špatně?"

Však Pán Bůh jej kdysi potrestá."

"Nesměl by nikdo simulovat atentát na Viktora Emanuela, chtěje ho zastrašit, aby dal pokoj kněžím, biskupům a papeži?"

"Ne, to se nesmí. Poddaní se mají modlit, aby Bůh změnil jeho srdce, a mají býti trpěliví."

"Každý pronásledovatel Církve je bídák, Viktor Emanuel pronásleduje Církev, tedy je . . ."

"Pane, vy znáte poměry lépe než já, a proto asi tak snadno usuzujete. Nám neustává Don Bosko mluvit o králi, a o jeho předcích slovy nejuctivějšími. Co chcete právě říci, jakživ jsem v tomto domě neslyšel. Naopak, když král posledně byl nemocen, bylo nám poručeno zde, abychom se za jeho zdraví a duši modlili."

Těch výtečných hochů! Jejich prostá a upřímná slova, jejich katolický smysl, nabytý v nejlepší škole, kladly jim na rty tyto jadrné odpovědi, jejichž bystrost uváděla v úžas. Dokázali vyšetřovatelům improvisovanou zkouškou, jak neoprávněně podezřívají školy Boskovy.

Ze tříd odešli páni do kuchyně a ochutnávali jídlo, prošli jídelnou, kde konstatovali, že Boskova mládež má výtečný apetit, šli do spáren, prohledali tam každý kout, ohmatali podušky, nezapomněli jít do sklepa, nejsou-li tam uschovány zbraně, počívali se do kostela, do dílen, do studovny, otevřeli všechny zásuvky, skříně, truhly, důkladně zvistovali i všechny záchody. Prohlídka trvala plných sedm hodin. Vyšetřovatelské trojici nic neušlo, a přece nic nenašli. Objevili jen latinský diktát, vyňatý z encykliky Pia XI. a určený kvintánům za školní úlohu k překladu.

Encyklika byla známa všemu světu, ale výňatek z ní, určený za úlohu, považovali páni za politický přečin. Proto zabavili kvintánům všechny latinské sešity a odnášeli si je jako jedinou kořist svého sedmihodinového lovu. Byli svou prohlídkou celí rozmrzelí a zklamaní. Pravili: "Ten kněz je opravdu chytrý, není možno jej chytit, ne a ne najít u něho kompromitujícího papírku, ne a ne usvědčit jej z něčeho závadného. A jak lne k němu jeho mládež!"

Zdálo by se, že prohlídky ústavu Boskova zpečetily světcovu nevinnost a zamezily další podezřívání, ale nestalo se tak. Ještě mnohokrát dočkal se Don Bosko hanebných a obtížných prohlídek stejného ovšem výsledku. — Doufali snad jeho nepřátelé, že udusí jeho horlivost a oddanost k pronásledovaným jeho ochráncům, arcibiskupovi a papeži? Či chtěli podezříváním připravit jeho ústav o sympatie jeho podporovatelů a příznivců? V obou případech by se byli velmi zklamali. Nikdy nebyl Don Bosko oddanější svému arcibiskupovi a papeži, než po utrpení, které z lásky k nim mu bylo zažít, a nikdy neprokázali mu lidé dobré vůle tolik účinné lásky, jako po těchto zkouškách, z kterých zářily jasněji a jasněji jeho vzácné ctnosti.

* * *

Účinná láska a úcta Boskových ctitelů projevovala se nikoli slovy, nýbrž hmotnými dary, jimiž četní dobrodincové dílo Boskovo podporovali. A Bůh je svědkem, jak Don Bosko podpory potřeboval. Jeho život od dětství byl bojem za kus chleba pro sebe i pro svěřence. Starost, jak sehnat peníze na zaplacení různých podniků, tížila jej jako můra dnem i nocí. Několik dní před smrtí odprošoval Dona Ruu, že mu zanechává dědictvím tolik dluhů, zvláště za kostel a ústav římský. Miliony lir prošly rukama Boskovýma, ale v opravdovém slova smyslu jen prošly, nikdy v rukou nic nezůstalo. Věřitelé vždy na každý Boskův peníz už čekali. Výdaje Boskovy bývaly podle svědectví Mons. Bertagny vždy větší než příjmy. Don Bosko byl zvyklý, když měl jeden sold, pořídit něco za dva soldy.

Na stavbu rozsáhlého ústavu turinského, na zřízení salesiánských ústavů napřed v Itálii a potom i v jiných zemích, na vybudování tří krásných kostelů, do všech podniků tiskových, na četné cesty, jež musil podnikat, na výpravu a udržování svých misionářů v zámoří, na ošacení a živení tisíců mladých lidí, menších i větších, na školy a na různé jiné charitativní věci, potřeboval Don Bosko obnosů velikých. Kde jinde je našel, než v kapsách četných dobrodinců, jež nebe mu vzbuzovalo a posílalo?

Jak těžko se však mnohdy dobrodincové sháněli! Don Bosko využil všech prostředků, aby přiměl bohaté lidi, aby plnili své sociální povinnosti k chudobným bližním. Psal dnes na ministerstvo války, aby mu darovalo odložené vojenské pláště na šaty jeho klukům, anebo vyřazené pokrývky na postele, jindy žádal u ředitelství drah o snížení cestného pro své řeholníky nebo pro hochy na cestu do prázdninových kolonií. Brzo poté psal dobrodinci, majiteli cihelny, o dar několika tisíc cihel a tašek na vybudování potřebné novostavby. Psal králi, vévodům a knížatům, aby vzbudil u nich zájem o svou mládež, a se zájmem i štědrost. Co chvíle vymáhal na ministerstvech podporu, vždyť ministerstva mu často posílala mládež, s níž si nevěděla rady. Vypůjčoval si peníze od majetných přátel, žádal podpory od velkých dobročinných sdružení. Když bída byla nejhorší, obcházel své přátele, burcoval k dobročinnosti čtenáře salesiánského věstníku, prosil o podporu zbožné ctitele mariánské.

Aby sehnal potřebné peníze, vypomáhal všude v kostelích, kam ho jen pozvali. Kázal o třídenních a devítidenních pobožnostech, o různých slavnostech, pořádal konference a přednášky, ano dával se, ač proti své chuti, pozvat i na hostiny, když doufal, že hostitelé mu pomohou v jeho starostech. Markýz Fassati slíbil Donu Boskovi 3000 lir, ale za každou stovku musil Don Bosko k Fassatimu na oběd. Fassati viděl, že Don Bosko sedí někdy u oběda jako na trní, tedy po patnáctém obědě se slitoval a vyplatil mu všechno. Vévodkyně Montmorency-Lavalová ráda Dona Boska podporovala, vždy měl pod ubrouskem u stolu nějaký větší obnos, ale vždy musil přijíti do jejího zámku v Borgu, třebas tam bylo 25 kilometrů daleko.

V té době bylo v módě pořádat pro získání peněz na nějaký podnik loterie. Don Bosko pořádal loterii asi dvanáctkrát. Nedá se ani povědět, kolik práce mu takové loterie daly. Musil napsat haldy dopisů, vykonat kdoví kolik návštěv u malých i velkých pánů, stoupat do nesčetných schodů, prosedět hodiny v čekárnách, vyčkávat na očíslování losů, shánět loterní výbor, vydobývat plno různých povolení, starat se o reklamu loterie tiskem, rozesílat losy, omlouvat se, když bylo třeba tah losů oddálit, a posílat konečně šťastným lidem výhry. Někdy se mu zdálo, že mu hlava praskne, a tázával se sám sebe, stojí-li celá loterie za dýmku tabáku.

Pokračování

Útěk před světem

(Dokončení ze str. 5)

co je základ veškeré nepořádnosti, tj. poměr člověka k Bohu, na němž přímo závisí i poměr člověka k člověku. Mají-li mluvit jednoduše a názorně, vyslovují to více nebo méně tímto způsobem: "Nech svět světem, starej se o to, abys přišel k Bohu, svět tě pak bude následovat a objeví se znovu ve své kráse."

Tato myšlenka je hlavním motivem útěku ze světa, který dal vznik mnišství. Slovo mnich pochází z řeckého "monachos", samotář, osamocený. Podle definice Evagriovy je mnich sám, nikoliv však sám pro sebe, ale pro Boha, a tím už nikdy není sám a opuštěný, ale je s Bohem samým, rozmlouvá s ním, snaží se už na zemi být před Jeho tváří, chce se s Ním spojit, ale být "přímluvcem" pro lidi ve světě.

Poustevna či klášter je duchovní "elektrárnou" světa

Je však zajímavé, že už v životě sv. Antonína-poustevníka se vyskytuje myšlenka očisty světa. Antonín odchází hluboko do egyptské pouště nejenom proto, aby se sám modlil, ale také aby bojoval proti duchům zloby, kteří jsou "kosmokratores", vládci světa, kteří ovládli svět. Je pevně přesvědčen, že jeho modlitba svět očišťuje, zušlechťuje, vrací do původní krásy, jakou měl, když vyšel z rukou Stvořitele.

Je to vlastně zajímavé, jak se jeho úsilí v podstatě setkává s tím, co by rádi dokázali moderní apoštolé: zlepšení světa a jeho řádu. Má však jiný přístup k problému. Praví mniši, kteří utíkali do samoty, nikdy nepohrdali těmi, kdo zůstávají ve světě a pracují na zlepšení jeho řádu a stavu. Spíš vyznávají pokorně, že by oni sami k tomu neměli dost duchovní síly. Chtějí jim proto v jejich práci pomoci svým zvláštním způsobem, svým osobním povoláním, zlepšením poměru člověka k Bohu, tj. rozjímavou modlitbou a trpělivou, včelí prací, na kterou nemá ve světě nikdo čas a která je přesto lidem potřebná. Tento ideál plně opravňuje jejich útěk před světem, který nabyl někdy i bizarních forem v dějinách askeze, ale který se uskutečňuje i prostým způsobem i dnes např. v cele karmelitky, trapisty, kartuziána či některého poustevníka, jichž je dnes v různých částech světa — a tedy i v průmyslové Evropě a Americe — stále větší počet. Nepíše se sice o nich na prvních stránkách velkých světových novin, ale jejich modlitby a odříkavý život určitě pomáhá udržovat rovnováhu ve světě mezi zlem a dobrem a dodávají světu duchovní energii jako vodní přehrada sbírá vodu a v elektrické centrále ji přeměňují turbiny a dynama na elektrickou sílu, která dodává okolnímu světu světlo a potřebnou hybnou energii.

VOICE OF THE NATION

CZECH RELIGIOUS AND CULTURAL CONTRIBUTIONS to the AMERICAN LIFE AND CULTURE

DR. LUDVIK NEMEC:

(Continued from last issue)

More immigrants arrived after 1860 and 1870. They worked at tobacco factory for $5 a week (ne E. Robins, "Slavs in America", Charitas 13, 1904. 194-7), in manuffacturing of pearl buttons or of musical instruments. At the beginning, New York City was only a jumping-off place for Czechs; around 1870 only about 2,000 settled here, later when economic situation improved Czech intellectuals increased in number. The first Czech physicians in New York were M. Shoen, J. E. Popper and C. Cibulka. The first lawyers were J. Kowalicka, F. Pisek, J. E. Brodsky and Charles Kolovrat.

The first foundations of a Cat. Czech parish in N.Y. were laid in 1874 when the associations of St. Wenceslas and St. Ludmila were established. The worship of Czech people was organized in 1875 in a house on 4th Street between C and D Avenues and first rector of parish was Fr. V. Vacuba. In 1887 the pastoral care of Czech people was entrusted to Redemptorists, who built the Church of Our Lady of Perpetual Help on 61st street in New York City. It remains the only Czech Church in this city. Protestants envied them their Czech Church and in 1885 at 74th street have built their church, which was dedicated to John Hus.

St. Louis had the first Czech priest, Henry Liptovsky, who founded in 1855 the first Czech Church in America, dedicated to St. John Nepomucene. One of his successors was Msgr. J. Hessoun, who rebuilt the Church, who founded the first newspaper **Hlas**, and the first Czech school. Czech paper was edited by Dr. Hynek Dostal, a well known figure in the life of Czech Catholics in the United States.

The Chicago Czech community came into importance after the railroad connecting Chicago with New York was built in 1852. The number of Czech immigrants grew rapidly. In 1855 there was there then only 50 Czechs, in 1865 there was already 10,000 Czechs and by 1870 it became a Czech metropolis with numerous cultural and religious centers. The first political expression of Czech existence in the city was represented by a Czech-jewish lawyer A. Y. Sabbath, who became a member of the Congress in Washington, D.C. Czech political weight increased when Chicago became a center with the largest Czech population in American, electing Antonín Čermák for Mayor in the late thirties.

Most of the Czech settlers brought with them from their native country an antipathy against the Catholic Church, which had spread in Bohemia in the second half of the XIXth century. Many of them favored the Progress and free thinking and this all created great divisions among the Czechs. European "Away from Rome" movement had also many advocates, especially in Chicago where as a result anticatholic propaganda flourished most.

Czech Catholics who represented two thirds of the Czech population in Chicago concentrated their life and activities around their Churches. The first Catholic missionaries were Father A. Land and the Jesuit F. Sulak. In 1864 the first Catholic Church of St. Wenceslaus was built on the corner of DeKoven and Desplaines Str. Its first pastor was Rev. J. Molitor and the first teacher in catholic school was John Geringer, brother of the Free Thinker, A. Geringer.

Another Church like that, St. John Nepomucene (1871) and the St. Procopius, erected in 1885, which became under the direction of Czech Benedictines, who arrived here in 1885, the most important Czech Benedictines developed great activities. In 1887 they established their school at St. Procopius, later also St. Procopius College and Seminary, which were transferred to Lisle, Illinois, further established their printing office with their weeklies, **Národ** and **Katolík**. Other church like St. Vitus (1897), Sts. Cyrill and Methodius (1892), St. Ludmila (1902), and St. Michael The Archangel (1892) which served also as Slovak Churches.

Worthy of special mention is "The Back of the Yards Council", which in conjunction with bishop Sheil and several workers, Joseph Meegan and Saul Alinsky, was led by Czech Benedictine Ambrose Ondrak, who served as its chairman until his election as abbot of the St. Procopius Abbey, Lisle, Illinois in 1946. The whole American press praised this organization as an example for others.

(To be continued in next issue)

United States Air Force presents golden opportunities

USAF Recruiting Det 501
P. O. Box #386
Elwood, Ill. 60421
TSgt LeRoy F. Brigham
Phone (312) 782-8448

Elwood, Ill. — Air Force officials here announced that a new "Golden Opportunities" package is available to young people.

This package, virtually unmatched anywhere else in the nation, includes:

- The opportunity to work on a 2-year associate degree;
- Matching funds for a bachelor's degree;
- An excellent salary, worldwide assignments, and 30 days of paid vacation a year begining their first year; and
- Skill training at some of the finest technical schools in the nation, plus a complete on-the-job training program.

These opportunities are only part of the outstanding package, according to Captain John J. Mannion, Commander, United States Air Force Recruiting, Northern Illinois. Included is the Community College of the Air Force (CCAF), that lets young people work toward their Associate Degree in Applied Science while earning a good salary.

Captain Mannion pointed out "The college requires no registration fee, and young people enroll in the CCAF within a few weeks after they enlist."

How does it work?

It's simple. Captain Mannion explained that basic training and technical school completions count toward the associate degree. Then, when young people reach their first duty assignment, they simply decide in which of the college's 80 (plus) technical programs they want to specialize. — Foreign languages knowledge is very much appreciated.

Following this, they simply enroll in the CCAF at any Air Force base education office, select their off duty classes at any accredited college or university, and begin work on their associate degree. When they do, the Air Force pays up to three fourths of their tuition and furnishes them with worldwide transcript service.

While the Air Force encourages off-duty education, job requirements come first pointed out. He added "all enlisted personnel must be productive in their skill areas, and must willingly dedicate themselves to service and country.

Private Rites for Ex-Consul Benes

Private services have been held for Bohus Benes, former Czechoslovak consul in San Francisco and nephew of Eduard Benes, Czechoslovakia's last democratic president.

He died in Oakland last week, a day before his 76th birthday.

Mr. Benes was consul in San Francisco from 1942 until 1948, when he resigned that post protesting the communist coup in Prague.

From 1938, he was secretary to his uncle, then Czechoslovak president in exile in London during the Nazi occupation, and edited and published the official newspaper of the government-in-exile.

For 28 years previous, Mr. Benes served the Czechoslovak Ministry of Foreign Affairs in consular and diplomatic posts in New York, Montreal, Brussels, Geneva, London and San Francisco.

After his 1948 resignation, he settled in Berkeley and lectured at various Bay Area campuses including the University of California, Mills College, San Francisco State College and John F. Kennedy University.

In 1950 he added a bachelor's degree from U.C. Berkeley to his law degrees from Charles University in Prague and L'Ecole des Sciences Politiques et Economiques at the University of Brussels.

Although he became a U.S. citizen in 1958, he never lost his love for his former country, writing, speaking and working for its liberation cause.

Mr. Benes was fond of teaching classes about his hobby, driftwood sculpture.

Survivors include his wife, Helen Benes of Lafayette; three daughters, Miroslava Benes of Connecticut, Helen Anna Kaiser of Arkansas and Emilie Brzezinski of New Jersey, and two sons, Vaclav Benes of New Jersey and Matej Benes of New Hampshire.

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION
PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of
VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS
UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

LUMÍR-HLAHOL-TYL

CZECH SINGING SOCIETY IN CLEVELAND

The committee requested that I say a few words about our Club, the Lumír-Hlahol-Tyl Singing Society.

"Lumír-Hlahol-Tyl" is the oldest organized Czech singing group in the entire United States. However, at present its activity is only of social nature.

Its beginning dates back to the days of the American Civil War, when many of the Bohemian immigrants came to Cleveland.

Lumir as a singing group was officially organized in 1867. So this year of 1977 we the remaining members can commemorate its **110th Anniv. sary** "of its being".

I don't want to bore you with a lot of statistics, but it may be appropriate on this day to give you a glimpse into the past . . .

"How It All Began"

The early Lumír records are not complete, some may have been misplaced or lost, and the people from the era have passed on. So we have gleaned a few bits of the past from Mr. Zoul's memoirs and a few others.

Many of the Bohemian immigrants in the early 1860s settled in the Orange and Croton streets area, roughly extending from E. 12th Street past E. 40th (old Case Ave.) and Woodland to Kingsbury Run.

"Why There?"

Let your imagination follow mine . . .

At the end of Croton Street, past old Case Avenue, was a ravine that wound its way thru a delightful grove of trees down to Kingsbury Run.

The clean spring-fed stream in this ravine ran into a small crystal clear lake known as "Watercure". Some families enjoyed the water cress from this stream and lake. It was clean! In those days the word pollution wasn't invented yet.

The lush green meadows in the valleys of Kingsbury Run and Cuyahoga, surrounded by hills which were clad with groves of various kinds of trees and shrubbery, with flowers spotted here and there. A century ago, it must have been a beautiful vista. It just might have reminded the first Čech settlers of their own beautiful homeland in Bohemia, their homeland which they might never see again!

It just might be a plausible reason for . . . Why! — There!

When the sun had set over the Cuyahoga hills on Saturday night, after a hard day's work, the men would meet at Joseph Novak's small beer hall on Orange Street to chat and relax with a beer or two.

Give a Čech a glass of beer in one hand (and his arm around a pretty girl — Now I am just dreaming), he wants to sing, and sing they did! Songs of their homeland, and the songs which were forbidden in Bohemia for it was under Austrian domination.

Some were joyful songs, some that brought a tear to their eyes. They enjoyed it and decided to organize an official Men's Singing Group. They did and called it "LUMÍR" in memory of a new literary group back home in native Bohemia.

The Charter members who deserve credit for organizing this group were: A. J. Roch, Václav Rychlík, Hynek Švarc, Anton Nový, Fr. Macourek, J. Strnad, Matěj Hošek, Ivan Bohutinský, Fr. Hrubecký and the Vaněk Brothers.

They rehearsed and sang at Novák's until the Slovanská Lípa Hall was built on Croton Street and Case Avenue. Here they had more room for rehearsals and their concerts.

After Mr. Roch, their director, retired Mr. Joe Bláha, an excellent violinist, took over his duties.

They decided to do something different instead of concerts. They put on a light musical comedy. That did it! . . . from then on all the people clamored for musical plays instead of concerts.

They also allowed the ladies to join and changed from a Men's Chorus to a Mixed Chorus. You just can't get along without'em. Equal Rights, they had them 100 years ago. Today the ERA is still at it.

. . . "That's How It All Began"

Václav Rychlík built a larger Hall on the corner of Croton and Humbolt Streets, so they moved again. Alfred Wiesenberger, an excellent pianist and dedicated person, became director and did a splendid job.

Some of the musical plays were: Král Vondra; Král Vondráček; Svatba; Koncert Vaška Kaňhala; Kouzelná hlína; Městská rada; and many others.

They not only entertained their own people but took part in many celebrations. Their excellent performances, were rewarded by being requested to appear at many major functions throughout the city.

Mr. Wiesenberger passed away very suddenly and that left them stranded, like a ship without a rudder, they had no one capable to take his place.

Not long after this misfortune, Mr. J. J. Reindl returned to Cleveland from New York City where he had directed the Sokol group, he accepted the job to the satisfaction of everyone, and normalcy was restored.

Lumír had a terrific yen to play "Prodaná", the Bartered Bride, by Bedřich Smetana. In casting the Opera, they lacked the leading tenor for the part of Jeník. So Mr. Reindl, who was an excellent tenor, was finally induced to do the part. The opening of the second act required a strong men's chorus to sing "Pivečko". They didn't have enough men, so Mr. Zoul, the leading bass who was to sing Kecal, said "I'll get'em". He went to Father Furdek of Our Lady of Lourdes Catholic Church and asked for a loan of twelve good singers. "Loan to be repaid later". They came. 12 excellent singers and the show was on.

They rented the new Bohemian National Hall for the 11th of February 1898. The production was an immense success. The premiere performance of Prodaná nevěsta in the United States. It had to be repeated three times so all could see it. They came from everywhere.

From the proceeds they paid their debts, "just like we did", and had enough left over to purchase some new material.

In 1907, Professor Krejsa took over the directorship, and continued as our director until 1942 when he retired. Back in 1922 we nicknamed him "Doc", one of the grandest people I have ever known. If I wrote a book "That—Thick" about our friendship, I could never do him justice.

In 1896 a group of young people organized a new singing society called **"Hlahol"**. It was under the direction of Anton Macháň, one of the leading musical teachers in Cleveland.

Due to the rough times during the First World War, Hlahol joined forces with **Lumír** in the year 1918, and the dramatic club **Tyl** also joined in 1940.

So the name became — **"Lumír, Hlahol, Tyl."**

After Edward Krejsa retired, one of our most dedicated, conscientious, and capable members, our Mildred Belšan took over the duties of Musical Director, and did an outstanding job.

For a couple of years in the late 1940 Miloš Pták directed three or four plays. When he left, Mildred again stepped in. She had moved to Shelby, Ohio and for several years she drove to Cleveland to direct rehearsals and performances. Talk about dedication?

Finally, the last four active years were directed by Louis Krch, a musical director at Kent State University.

In the last 40 active years our Club did an outstanding job! We put on over 80 performances some of which equaled the best professional productions.

There were times that weren't all peaches and cream. We had hay hay and some with no hay.

During the depression years, at times the audience dwindled considerably. People didn't have that extra dollar for entertainment. It was rough! We lost money, we owed money, we owed "Doc" his renumeration. So we held parties and charged the members double for value received. Just to help pay our debts.

But we did it! We survived!

Lumír-Hlahol-Tyl in the last 100 years brought the Čech Musical Culture to the attention of this entire area, and other States as well.

However, this organization cannot exist or live on its past glory or fame. It needs new, younger blood to take over if it is to continue, otherwise, it will become just a blurred mark on the yellow pages of history.

You members who participated in these past active years deserve all the credit. If it had not been for you, your dedication to the cause, and your hard, honest work, this could never have been accomplished.

Now, looking back in time, you can be very proud of it all.

I personally am very proud of the friends I made. They will stay within me till the end of time.

I have talked so much, and said so very little.

Thank you all jor listening.

Karel Kubelík

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

FREEDOM TO DREAM

(This is the first in a series of five articles elaborating on the five factors that make our American private Enterprise so effective.)

There is a misconception concerning American wealth. Many credit our economic success to fertile soil and abundant resources, but those factors are meaningless without the American freedom to dream dreams and try to make them come true.

If you lived in Russia today and decided you could make an automobile for half the price at which they are being sold, would you have the freedom to try it?

By no means would you be able to follow up on your idea. And you wouldn't even talk about your dream. Russia has not only a socialistic economic system, owned and operated solely by the government, but, in addition, a police state dictatorship suppressing the individual's freedom to act upon his dream.

But when Henry Ford, living in our free enterprise system, dreamed of an automobile to sell for $500 in the early 1900's, he was free to try to build and sell it. And he did. The $500 in those days was the price being paid for a carriage and a team of horses.

The day came when Henry Ford was selling three million Model T Fords per year. His "Tin Lizzies" revolutionized private transportation in America. This was bound to happen in a nation where people were free to dream and try to make their dreams come true. We see results of this freedom on all sides, contributing constantly to better living.

Until Henry Ford dreamed up and produced the Model T, the horse had reigned supreme as king of private transportation since the days of King Solomon. When I visited Jerusalem, and went down under the city, I saw there the quarries where Solomon had taken out stone to build the great temple.

Since the city was resting right over that quarry, it was necessary to leave tiers of stone here and there to support the streets and the buildings above. In those tiers beneath the city of Jerusalem, I noticed heavy iron rings. I asked: "What are those?"

My guide answered, "Those are the rings where Solomon used to tie his Arabian horses."

The horse was Solomon's fastest means of private transportation. It remained mankind's fastest means of private transportation until the days of Henry Ford and the turn of the 20th century. Then, because a man could dream, create and build within the private enterprise system, Henry Ford put the horse out of business.

If the Early American patriots had so wished, they could have organized a socialized, communal colony. In fact, the Plymouth Colony settlers of 1620 attempted just that, but according to history, the industrious pilgrims quickly got tired of feeding the loafers who received as much from the communal storehouse as they.

The hard-working producers slowed down their efforts in protest, and soon the storehouse was bare. It became obvious to all involved that private ownership and responsibility were necessary ingredients to a productive community, and a change-over followed.

American people, using their freedom to try whatever economic principles they wanted, finally determined that a free competition in the marketplace was best. Those who cry out against freedom of competition today have not chosen their economic system in liberty; their economic system is determined by the Party.

Our ancestors tried socialism and decided against handing it down to their children. Free enterprise developed naturally out of the freedom of individuals to decide for themselves how to use their time and resources.

We were created with a free will, and we were given responsibility over that will. We were blessed with rationality and placed above all other creatures. We were granted talents and commanded to use them. We were given knowledge to distinguish between good and evil and provided the opportunity to choose our lot in life. God intended for us to have freedom of choice in every way.

Virgil once said, "They can because they think they can." We can thank our Creator that we have had enough men who had unique dreams and pushed them to fulfillment to make America the world's most unique country and the envy of the world.